

(திரு. கி. மனோகரன்)

[1979 மார்ச் 21]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3, அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு முன் நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1979) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[முற்பகல் 10-50].

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80. பொது விவாதம்
—தொடர்ச்சி.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டினுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எங்கள் கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன் உரையிலே 70-வது பாராவிடே அவர் ஒரு கருத்தை கூறியிருக்கிறார். கீழ் தட்டிலே உள்ள மக்கள் நீண்ட காலத்திற்கு தங்களுடைய நிலைமை மோசமாகி வருவதைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, தீவிர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவராமல் போனால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் நீடிக்காது என்று அவர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இதை நான் கோடிட்டுக் காட்டி விரும்புகிறேன். அப்படியென்றால், இந்த அரசாங்கத்தைப் பார்த்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நகரப்புறத்திலே உள்ள மக்களைக் காட்டிலும் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் பற்றி நீங்கள் அதிக அக்கறை காட்டுகிறீர்கள். ஆகவே, இந்தப் பெரும்பாலான மக்களுக்காக, ஏராளமாக நன்மைகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிறீர்கள். முதலிலே மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே குறிப்பிட

1979 மார்ச் 21] (திரு. என். சங்கரய்யா)

விரும்புகிறேன். நகரப்புறத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லோரும் பணக்காரர்கள் என்றோ, முதலாளிகள் என்றோ கருதிக் கொண்டு, அவர்களுக்கு எதிராக கிராமப் புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு நிறைவேற்ற முயற்சிப்பது ஒரு தவறான பொருளாதாரத் தத்துவமாகும் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். நகரப் புறங்களிலே வாழக்கூடிய 100-க்கு 98 சதவிகிதத்தினர் குடிசைகளிலே வாழக்கூடியவர்கள், தொழிலாளர்கள், உழைப்பாளர்கள், ஏழை நடுத்தர மக்கள் ஆவார்கள். அவர்களுடைய நலன்களை பூரணமாக பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிவிட்டு, ஆனால் அரசாங்கம் சொல்லக்கூடிய கிராமப்புற மக்கள் வாழ்க்கையிலே அபிவிருத்தியைக் கொண்டுவருவதற்காக அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே சில ஆலோசனைகளை கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசாங்கத் தைப் பற்றி ஏதோ, முன்னேயே ஒரு முடிவெடுத்த மாதிரியும், எதிர்க் கட்சியிலே முன் வரிசையிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவரக்கூடிய காரியங்களை எதிர்க்க வேண்டிய கருத்தை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொண்டிருக்க வில்லை. எந்த ஒரு பிரச்சனையானாலும், மக்களுக்குச் சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றதா அல்லது பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றதா என்ற ஒரே ஒரு உரைக்கல்லில் அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களைத் தீட்டிப் பார்த்து, நாங்கள் அதன் அடிப்படையிலேதான் நிலைமைகளை மேற்கொள்கிறோம். அப்படி பார்க்கக்கூடிய காலத்தில், இங்கே மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்கள் என்று கூறும்போது, நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இணைக்கப்பட்ட கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டம், சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஆகிய இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களினால் ஏராளமான மக்கள் பயன் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரசங்கம் இன்றைக்கு கூறுகிறது. ஆனால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், புறக்கணிக்கப் பட்ட கிராமப்புற வளர்ச்சி ஆகிய திட்டங்களினால், எந்த இடத்தில் என்னென்ன சாதனைகள், எத்தனை ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு என்ற புள்ளிவிவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. ஏதோ பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, பரிட்சார்த்தமாக, சோதித்து பார்க்க முடியாத ஒரு கிளைமாக இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அவர்கள், ஏராளமான விவசாயிகள் பயன் பெற்று இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான பஞ்சாயத்து

(திரு. என். சங்கரய்யா) [1979 மார்ச் 21]

யூனியன்களிலே அமுலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? இதனால் எத்தனை ஆட்களுக்கு நிலம் கிடைத்தது, அல்லது வாழ்க்கை கிடைத்தது என்றும், அதன் மூலமாக விவசாய உற்பத்தி பெருகுகிறது. அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்தது என்பதை இன்றைக்கு நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே, இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் தமிழ்நாட்டிலே முன்னேற்றம் கொண்டு வந்தோம், கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் கூற முடியுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் கூறுகிறேன். கிராமப்புறங்களிலே கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களை நாம் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், அடிப்படை காரியங்களைச் செய்தாலொழிய, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அளிக்க முடியாது. அந்த வகையிலே நான் கூற விரும்புகிறேன். கீழ் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஒரு நபர் கமிஷனை ஏற்படுத்தி, ஒரு கூலி சட்டத்தை அன்றைக்கு அறிவித்தார்கள். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள். அவ்வாறு கூலிச் சட்டம் கொண்டு வந்ததை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது. அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட கூலிச் சட்டம் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அவர் அதிலே கூறுகிறார் ஜூன் மாதம் முதல் செப்டம்பர் மாதம் வரை ஒரு கூலி. செப்டம்பருக்குப் பிறகு இதர மாதங்களுக்கு குறைந்த கூலி என்ற வகையில் இருக்கிறது. இது என்ன கணக்கு. கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள தாலுகாக்களில் வாழ்க்குடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை வாழ்க்கைத்தரம் ஒரு மாதிரியாகவும், அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய தேவைகள் குறைந்து விடுகிறதா? என்ன அடிப்படையிலே இந்த முதல் நான்கு மாதங்களை விட்டு, பின்னால் வரக் கூடிய 8 மாதங்களுக்கு அவர்கள் கூலியை குறைத்திருக்கிறார்கள்?

இது மிகவும் தவறான ஒரு வித்தியாசம். அது நீக்கப்பட வேண்டும். வருஷம் பூராவும் ஒரே மாதிரியான கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறுவர்களுக்கு வித்தியாசமான குறைந்த கூலியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சிறுவர்களுக்கு சிவகாசியில் ஏற்பட்ட நிலை தெரியும். உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டில் இங்கு சிறுவர்களைச் சுரண்டுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. பெற்றோர்களின் பொருளாதார நிலைமை சிறுவர்களை மாடு மேய்க்கும் நிலைக்குக் கொண்டுபோய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் சிறுவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். நில முதலாளிகள் சிறுவர்களிடம் பெரிய ஆட்களிடம் வாங்குவதைவிட அதிக வேலை வாங்குகிறார்கள். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்தில் சிறுவர்களுக்கு குறைந்த கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 21]

(திரு. என். சங்கரய்யா)

கிறது. சமூக நீதி அளிக்கும் வகையில் அப்படிப்பட்ட பிரிவு தவிர்க்கப்பட வேண்டும். கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறு வடையில் 54 லிட்டருக்கு 6 லிட்டர் கொடுக்கிறார்கள். ஒன்ப தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கிறார்கள். ஏழில் ஒரு பங்கு வேண்டு மென்று அவர்கள் போராடி வருகிறார்கள். இதையும் சேர்த்து அந்தச் சட்டத்தில் தீர்வு காணவேண்டும். கிழக்குத் தஞ்சை என்பது தமிழ்நாட்டில் ஒரு தீவா? மேற்குத் தஞ்சை, தமிழகத் தில் மற்றப் பகுதிகளுக்கு இது பொருந்த வேண்டாமா? அதற்காக தனியாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லு கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டாம். கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் என்ன கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே கூலி தமிழகம் முழுவதும் ஒரே சீராகக் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ரெவின்யூ இலாகா மூலம் அமுலுக்குக் கொண்டு வர முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிட் டால் இது வெறும் காகிதத் திட்டமாகப் போய்விடும். நமது திட்டக் கமிஷனே கூறியிருக்கிறது. கிராமம் பகுதியிலுள்ள வீக்கர் செக்ஷன்கள் பயனடையும் வகையில் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. அதற்கான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு வயல் புறங்களில் வேலை செய்கிறவர் கள் பாம்பு கடித்தோ இதர காரணங்களினாலோ வேலை செய்யும் போது இறந்து விடுகிறார்கள். அதற்கு ஏதோ பாதுகாப்பு கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் தெளிவாக்கவேண்டும். விவசாயிகள் விவசாய வேலை செய்யும் போது மரணம் அடைய நேர்ந்தால் விவசாயத் தொழிலாளிகள் அனைவருக்கும் நிவாரணம் அளிக்க ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும்.

கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளி களுக்கு மனைக்கட்டுப் பிரச்சினை ஓரளவு தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்குத் தஞ்சை மற்றும் பல இடங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கப்பட வில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாகச் அறிவித்திருக்கிறார்கள். முதலில் தமிழ கத்தில் இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகள் அனைவருக்கும் இலவசமாக மனைக்கட்டு வழங்கி 1000 ரூபாயோ 1,500 ரூபாயோ கொடுத்து ஸ்தலத்தில் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு வீடுகளை அவர்கள் கட்டிக்கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்தக் காரியம் பூர்த்தியடைந்து விட்டதா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும்.

(திரு. என். சங்கரய்யா)

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குத்தகை விவசாயிகளுக்கு 75 சதவிகிதம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று சட்டம் கொண்டு வரப் போவதாக சொன்னார்கள். சட்ட வடிவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அது இந்தச் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட வேண்டும். உண்மையில் இது பலன் அளிக்க வேண்டுமென்றால் குத்தகை விவசாயிகளைப் பொறுத்து உள்ள நிலையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாலையது லட்சம் குத்தகை விவசாயிகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலரைப் பதிவு செய்ய விடாமல் நிலப்பிரபுக்கள் தடுத்துவிட்டார்கள். அன்றைக்கு சட்டம் கொண்டு வந்தபோது வாய்மொழி சாட்சியங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னோம். பக்கத்தில் உழக்கடிய விவசாயிகளின் சாட்சியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் உண்மையிலேயே யார் உழுகிறார்கள் என்ற உண்மையை கிராமப் புறங்களில் அறிய முடியும். ஆனால் பதிவு செய்ய குத்தகை விவசாயிகள் தடுக்கப்பட்டார்கள். இம்சிக்கப் பட்டார்கள். பல லட்சக்கணக்கான குத்தகை விவசாயிகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. மறுபடியும் குத்தகை விவசாயிகளைப் பதிவு செய்வதற்கு வெகுஜன ஸ்தாபனங்களின் துணையுடன் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். 75-25-ஐ எல்லா நிலங்களுக்கும் கொண்டு வரவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு ஃபேர் ரெண்ட்தான். தனியார் நிலம் கோயில் நிலம் என்ற பாகுபாடு இல்லை. 1952-லேயே திட்டக் கமிஷன் லாண்ட் ரிபார்ம்ஸ் பண்ணி 75-25 என்ற விகிதத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சிபாரிசு பண்ணியது.

(முற்பகல் 11-30)

ஆனால் இன்றைக்குத்தான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கிறோம் என்றால் நாம் எவ்வளவு தூரம் பின்னோக்கி இருக்கிறோம். கிராம மக்களை வாழவைக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் எந்தக் கட்டத்திலே இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

முந்தைய அரசு, தி.மு.க. அரசு குத்தகை பாக்கி அதிகமாகப் பெருகிவிட்டது என்ற காரணத்தினால் ஒரு கட்டத்திலே அதைத் தள்ளுபடி செய்தது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே என்ன நிலைமை இருக்கிறது. வறட்சி, புயல், வெள்ளம் தான். இந்த நிலைமையிலே 60-க்கு 40 என்றால் எப்படி குத்தகை காரர்கள் கொடுப்பார்கள் - 10 மூட்டை விளைந்தது என்றால் 4 மூட்டை கொடுத்தாக வேண்டுமென்றால் எப்படிக் கொடுப்பார்கள் - இன்றைக்கு குத்தகை பாக்கிகள் பெருகிவிட்டன. ஜூலை 15 ஆம் தேதி வரையிலே அவர்களுக்கு கெடு கொடுத்து நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். அதற்காக சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ஆனால் குத்தகை பாக்கிகளைத் தீர்ப்பதற் யதற்கான சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வரவில்லை.

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள நிலப் பிரபுக்கள் ஜூலை 15 ஆம் தேதி எப்போது வரும், அவர்களை வெளியேற்றலாம் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே நான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வருட பாக்கியை குத்தகைதாரர்கள் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் கடந்த கால பாக்கிகளையெல்லாம் செலுத்தியதாகக் கருதப்படுவார்கள் என்ற முறையிலே இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் தான் கடந்த நான்காண்டுக் காலமாக ஏற்பட்ட வறட்சி, புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நிவாரணம் கிடைக்கும். 75-25 என்ற முறையிலே செலுத்த வேண்டுமென்றால் கூட அவர்கள் நிலத்தில் இருக்க வேண்டும், அவர்கள் நிலத்திலே இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு 75-25 எப்படி பயன்படும்? அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள, இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தேரடரிலேயே பாக்கிகளை எல்லாம் ரத்து செய்யக்கூடிய முறையிலே ஒரு வருட பாக்கியை செலுத்திவிட்டால், கடந்த கால பாக்கிகளையெல்லாம் செலுத்திவிட்டதாகக் கருதப்படுவார்கள் என்ற முறையிலே கொண்டு வந்தால் தான் அவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள்.

அடுத்து, நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுகிறார்கள். ஏன் இந்த விஷயத்தை நான் விரிவாகப் பேசுகிறேன் என்றால் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கிராம மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு, நன்மைகளைச் செய்வது எங்கள் கொள்கை என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிளாமி நிலங்களை எடுப்போம் என்றும் அதற்காக அவசரச் சட்டம் வரும், அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் அதைச் செய்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள். பிளாமி என்றால் என்ன, நாங்கள் கூறுகிறோம், தமிழ்நாட்டிலே ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு உச்ச பட்சமாக 15 ஏக்கர் கருதப்படவில்லை, குடும்பம் முழுவதற்கும் இல்லாமல் இன்றைக்கு பிரித்து பிரித்து பட்டாக்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள தொழிலதிபர்கள், வைர நகைக்கடைக்காரர்களுக்கு உள்ள நிலங்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. பட்டாக்களை பிரித்து எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், கர்ணத்தைக் கேட்டால் பிரித்து பட்டா வைத்திருந்தாலும் கூட ஒருவர் தான் நிலவரியையும் மற்ற வரிகளையும் கட்டுகிறார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி நிலங்கள் ஒருவரையிலே குவியலாக காண்சுண்ட்ரேஷன் என்ற முறையிலே இருந்து கொண்டு இருக்கிற நிலைமை போக்கப்படவில்லை. 5 பேர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 மார்ச் 21]

கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்ற முறையிலே வைத்து அதற்கு மேலேயுள்ள நிலங்களையெல்லாம் எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அப்படி நிலங்களை எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற போது ஒரு ஏக்கருக்கு 3,500 ரூபாய் தான் நட்ட ஈடு என்பதை நாம் போதும் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மது விலக்கைக் கொண்டுவந்ததால், இன்றைக்கு 50, 60 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் நிலங்களை எடுக்கிறபோது நாம் ஏன் அந்த நிலக்கிழார்களுக்கு நட்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் - அப்படி கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால் அரசாங்க நிதியிலிருந்தே அதைக் கொடுத்துவிட்டு, நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு இனாமாகக் கொடுக்க வேண்டும், அப்படியில்லாமல் அந்த 3,500 ரூபாயை அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகள், ஏழை விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகள் எப்படிச் செலுத்த முடியும், அப்படி அவர்கள் செலுத்த வேண்டுமென்றால் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும்—ஆகவே அரசாங்கமே அவர்களுக்காக அந்த நட்ட ஈட்டைக் கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயப் பொறுப்பு என்ற முறையிலே மாநில சர்க்காரே அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நிலப்பிரபுக்களுக்கு நட்டஈடு கொடுக்க வேண்டாமென்பது தான் ஆணித்தரமான கொள்கை. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றபோது மாநில சர்க்காரே கொடுக்கவேண்டும், விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாது.

அடுத்து, கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் 1,000 அடிக்கு மேலே போனால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே வராது என்ற நிலைமை இருக்கிறது, ஏராளமானவர்கள் அந்தப் பகுதிகளிலே தோட்டங்கள் ஏராளமாக வைத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழே வருவதில்லை, திருவாரூரிலே வடபாதி மங்கலத்திலே நிலங்களை எடுத்து கார்ப்பரேஷன் அமைத்தார்கள், என்ன பிரயோசனம்? அந்த நிலங்களை எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து இருக்கவேண்டும். கடவுளரை நம்புவதற்கும் எந்த மதத்தையும் பின்பற்றுவதற்கும் இந்தியாவிலே இருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு.

நாங்கள் கோருவதெல்லாம், பெரியார் ஈ.வெ.ரா. பிறந்த நாட்டிலே, ஆத்திகப் பிரச்சாரம் செய்ய உரிமை இருப்பதைப் போல நாத்திகப் பிரச்சாரம் செய்வதற்குப் பரிபூர்ண உரிமை இருக்க வேண்டும். எந்த ஆத்திகரின் மனத்தையும் புண்படுத்தி நாத்திகம் வெற்றி பெற முடியாது, விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு உர முடியாது. பிரச்னை என்னவென்றால்,

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

ஒரு மடத்தின் சார்பில் தொழிற்சாலை நடத்தப்படுகிறது. அதனுடைய நிர்வாகி கூறுகிறார். இது மடத்தினால், கோயிலினால் நடத்தப்படுகின்ற தொழிற்சாலை, எனவே, மற்றத் தொழிற்சாலைகளில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தில் பாதிதான் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார். கடவுளின் தொழிற்சாலை என்றால் அறத்திலே. மிஞ்ச வேண்டுமென்று சொல்வார்கள், ஆனால், கடவுளின் மடத்தின் தொழிற்சாலையில் அறத்தையே கொல்லும் முயற்சி நடக்கிறது. அன்றைக்குக் கூட ஒரு பிரச்னை வந்து, மற்ற வீடுகளுக்குப் பொருந்தும் வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், ஆனால் கோயில்களின் வீடுகளுக்கு இந்தச் சட்டம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். கோயில்களின் வீடுகளுக்கு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் கூடாது என்றால், அதன் அர்த்தம் என்ன வென்றால், கோயில் வீடுகளுக்கு, சட்டத்தை மீறி எவ்வளவு வாடகை வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம் என்பது தான். இது நியாயம்தானா?

இதனால் எத்தனை பல்லாயிரக் கணக்கான சிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் சிறு தையல் இயந்திரத்தை வைத்துத் தொழில் நடத்திக் கொண்டு வருபவர்கள் எவ்வளவு தூரம் அதிகமாக வாடகை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இப்படித் தவறான கொள்கையைப் பின்பற்று கிறார்கள். மத உரிமை என்பது வேறு.

இன்றைக்கு இதர மாநிலங்களிலே செய்திருக்கிறார்கள், கோயில்களைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று நிலத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அதற்கு அரசாங்கம் பணம் செலுத்துவிட்டது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப் பட்டிருக்கிறது. கேரளத்திலே, ஈ.எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட் காலத்திலேயே சட்டம் நிறைவேற்றிவிட்டது. தஸ்திக் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டாகி விட்டது. நிலம் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாகிவிட்டது. ஆகவே, நாங்கள் கோருவது என்னவென்றால், இன்றைக்கு, உண்மையிலேயே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் விவசாயிகளை வாழ வைக்க வேண்டுமென்றால் நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். பினாமி நிலங்களை இன்றைக்குத் தொடர்ந்து எடுத்து, அதிக நிலங்களைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்ற ஆசை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் அதற்கு எங்களுடைய பரிபூரண ஒத்துழைப்பு உண்டு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பினாமி நிலங்களைக் கணக்கில் எடுக்கும்பொழுது கோயில் மடங்களின் நிலங்களுக்கு இருக்கின்ற விதிவிலக்கை ரத்து செய்து, சட்டத்தை விரிவாக்கி, ஒளித்து வைத்திருக்கும் நிலங்களையும் எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

மேற்கு வங்கத்தில், சட்டத்திற்கு விரோதமாக வைத்திருந்த நிலங்களை எப்படி எடுத்தார்கள் தெரியுமா? கிராமங்களுக்குச் சென்று எவ்வளவு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். யார் யார் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள், யார் யாருக்குச் சொந்தம் என்று அவர்களை வைத்துக் கூட்டி, அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து, அங்கே சட்டத்திற்கு அதிகமாக வைத்திருக்கும் நிலங்களை, 'ஆன் தி ஸ்பாட்,' எடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. சுமார் ஆறு இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார், கிராமப்புற மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமென்றால், இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் றேன்.

அதைப்போல கடன் நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒன்றை நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் எப்படி முதலாளி—தொழிலாளி வர்க்கப் பிரிவினை இருக்கிறதோ அதைப் போல, கிராமப்புறங்களிலேயும் நிலப் பிரபுக்கள் விவசாயிகள் என்ற பிரிவினை இருக்கிறது. கிராமப்புறங் களில் இருக்கின்ற அனைவரும் விவசாயிகள் என்று நாங்கள் கருத வில்லை. கிராமப்புறங்களில் மிட்டா முதலாளிகள், பத்து டிராக்டர்கள் வாங்கக்கூடிய வசதி படைத்தவர்கள், தொழிற் சாலைகளில் பங்கு போட்டிருப்பவர்கள் கிராமப் புறங்களிலே, இருந்தால் அவர்கள் விவசாயிகள் ஆகமாட்டார்கள். அவர்கள் நிலத்தில் பாடுபடுகிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். நிலத்தில் பாடுபட்டால்தான் அதற்கான அடையாளம் ஆகும், அதற் கான இலக்கணமாக அமையும். அவர்களது குடும்ப உறுப் பினர்கள் தங்கள் சொந்த உடலுழைப்பை விவசாயத்திற்காகச் செலுத்துகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால்தான் உண்மையான விவசாயி என் றால் யார் என்பது தெரியும். அப்படியென்றால் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு லேண்ட் மார்ட் கேஜ் பேங்குகளில் டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காகப் பெரிய கடன்களை வாங்கியிருக் கிறார்கள். அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு கேட்பதும் முறையற்றதாகும். அவர்கள் தங்கள் சொத்துக்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால், 'கிராப் லோன்' அதாவது பயிர்க் கடன் களுக்காக வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடனைப் பொறுத்த வரையில் மட்டும்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். அதிலேயும் கூட பாகு பாடு செய்து, ஐந்து ஏக்கர் நிலம் அல்லது-நிகர வருமானம் 3,600 ரூபாய் ஆண்டுக்குப் பெறுபவர்களுக்கு நிகர வருமானம் என்றாக விவசாயச் செலவுகள் போக 3,600 ரூபாய் இருக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் கடன்களையும், கூட்டுறவுக் கடன்களையும், தனியார் கடன்களையும் அனைத்தையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு அடுத்த தட்டில் இருக்கின்ற, ஐந்து ஏக்கர் முதல் பத்து ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்களைப் பொறுத்தவரையில் வட்டியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறோம். அசலை நீண்ட காலத் தவணையில் அவர்கள் செலுத்துவதற்கு ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள் என்று கோருகிறோம். நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகியவர்கள் அரசாங்கத்திலேயிருந்தும், லேண்ட் மார்ட்கேஜ் பேங்குகளிலேயிருந்தும் வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடன்களை ரத்து செய்யக் கூடாது, அவர்களிடம் கண்டிப்பாக வசூல் செய்ய வேண்டும், ஏழை விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடனை ரத்து செய்வதன் மூலம் பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும் கூட அதைத் தாங்கிக் கொள்ளலாம், சமுதாயப் பொறுப்பு என்ற வகையில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இதுதான் இன்றைக்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கிராமப்புறக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் வைத்திருக்கின்ற கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாய விளை பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்றுகூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து ஒன்று, உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டுமென்பது ஜனநாயக முறை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளார்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மந்திரிகள் அடிக்கடி உண்ணாவிரதம் இருக்க ஆரம்பித்தால் அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு ஆள் இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், ஃப்ளோர் பிரைஸ், சப்போர்ட் பிரைஸ்-ஆக ரூ. 100 நிச்சயம் பண்ணுங்கள். இது எப்படி இருக்கிறது? இன்றைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 85-லேகூட விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்க ஏற்பாடே இல்லை. மத்திய சர்க்கார் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது, நீங்கள் அதை மீற முடியாது என்று சொன்னால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விளையக் கூடிய விளைச்சலில் 10 இலட்சம் டன்னை, ரூ. 85 என்ற வீதத்திலாவது, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, மதுரை போன்ற இடங்களில் வாங்கினால்,

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

‘மார்க்கெட் ஸ்டெபிலைஸ்’ ஆகுமா, ஆகாதா? மார்க்கெட் ஸ்டெபிலைஸாக இல்லாததால், வியாபாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டப்படி விலைக்கு வாங்கி வைக்கிறார்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து. ஆகவே, அரசாங்கம் ரூ. 120 கொடுக்கப் போகிறோம், கேட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்வதால் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது. அதற்குப் பதிலாக, ரூ. 85 வீதத்தில், 10 இலட்சம் டன்னை கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். மாநில சர்க்கார்பண வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

முதலமைச்சர், பொதுமான கோடவுன் இல்லையென்று சொன்னார். 60 இலட்சம் டன்னையா கொள்முதல் செய்து சேமித்து வைக்கச் சொல்கிறேன்? 10 இலட்சம் டன்தானே. வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன் கோடவுனைப் பயன்படுத்துங்கள். வேண்டுமானால், தனியார் கோடவுன்களை ரிக்விசிஷன் செய்யுங்கள். 10 லட்சம் டன்னைக் கொள்முதல் செய்தால், விவசாயி, நம்மிடம் கொடுக்க ஆரம்பிப்பான். வியாபாரி, விவசாயி தலையிலே அடித்து, குறைந்த விலையிலே வாங்க முடியாத நிலை ஏற்படும்போது, விலைகள் ஏறும். ஆகவே, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில், விலையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்கார் முடிவெடுத்தாயிற்று, அதை அவர்கள் இந்த வருஷத்தில் மாற்றப் போவதில்லை. நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று விவசாயிகளிடம் சொல்கிறீர்கள். அது பிரயோஜனம் இல்லை. ஆகவே, பலன் அளிக்கும் வகையில், நடைமுறையில், உடனடியாகக் கொள்முதல் செய்யுங்கள், கிராமத்திலேயே கொள்முதல் செய்யுங்கள், அங்கேயே பணம் கொடுங்கள். அப்படி செய்தீர்களானால், மார்க்கெட்டை ஸ்திரப் படுத்த முடியும்.

அதே போல், பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில், மகாராஷ்டிரத்தைப்போல், ஏகமாகக் கொள்முதல் செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கம் பருத்தியைப் பொறுத்த வரையில் ஓரளவு கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அரசாங்கம் பல கூட்டுறவு மில்களை நடத்துகிறது, இரண்டு ஸ்பின்னிங் மில்களை நடத்துகிறது. அந்தக் கூட்டுறவு மில்களுக்குத் தேவையான பருத்தியை ஏன் கொள்முதல் செய்யக் கூடாது? அப்படிக் கொள்முதல் செய்வதன் மூலம், பருத்தி விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படாதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான் கடலை. அதன் விலையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். கோவை, வட ஆற்காடு போன்ற பகுதிகளில் கடலை அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அங்கு இரண்டு ஆயில் மில்களை அரசாங்கம் ஆரம்பித்தால் என்ன? தனியாரிடம் விட வேண்டுமா? கடலை எண்ணெயை ஆட்ட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால், கடலை எண்ணெய்க்கு சப்போர்டிங் பிரைஸ்—ஆதரவு விலை—கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

உங்களது நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, இன்றைக்கு கிராமப் புறத்திலே இருக்கிற பெருநிலச்சுவாந்தார்கள் பின்னால், சாதாரண விவசாயிகள் திரும்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சாதாரண விவசாயிகளது கோரிக்கைகளைக் கேட்கவில்லை, பூர்த்தி செய்யவில்லையென்ற காரணத்தால் அவர்கள் அந்தப் பக்கம் போகிறார்கள். அப்படியென்றால், சிறு விவசாயிகள் குறைகளை நாம் சீர் செய்ய வேண்டும். எந்த பெரு நிலச் சுவாந்தாரும், நிலப்பிரபுவும் தன்னுடைய நெல்லைக் குறைந்த விலைக்கு விற்கமாட்டான். அவனுக்கு வங்கிகள் கடன் கொடுக்கும், விளைபொருளைத் தேக்கி வைக்க அவனுக்கு வசதி இருக்கும். முதலிலே விற்க வேண்டிய அவசியத்தில் உள்ளவன் ஏழை விவசாயிதான். கடன்காரன் தொல்லை தாங்காமல், கிடைத்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளவன் சிறு விவசாயி.

அடுத்து, 'ஜாப் காரண்டி ஸ்கீம்' ஏதோ பேருக்கு இருக்கிறது. மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் இதில் எந்தவிதமான முன் முடிவோடு இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேற்கு வங்காளத்திலே 'ஃபுட் ஃபார் ஒர்க்' என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அது நல்ல பலனை அளிக்கிறது. இங்கு, இப்போதுதான், முதல் தடவையாக வேலைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எடுத்த எடுப்பிலே அதைப் புறக்கணிக்கத் தயாராக இல்லை. அது நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்பட்டால், அதை வரவேற்பதிலே எங்களுக்குக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், என்ன சந்தேகம் வருகிற தென்றால், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் சிறு விவசாயிகள் அபிவிருத்தித் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த கிராமப் புற திட்டம் என்றெல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகு சிலபேருக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை. சிலபேருக்கு வேலை வாய்ப்பு என்றார்கள். எங்கே? கிராமப் புறத்திலே, There are some un-employed என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப்புறத்திலே உள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு வேலை கிடைத்து விட்டது, கொஞ்சம் கொஞ்சம் பேர்களுக்குத்தான் வேலையில்லை, அதனால் அவர்களுக்காகத் தான் இந்த வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. இன்று கொந்தளிக்கும் நிலையில் உள்ள பிரச்சினை—மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி தீவிரமாக ஆதரிக்கும் பிரச்சினை இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தான். கிராமப்புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்றால் என்ன? அவர்களுக்கு அங்குள்ள பஞ்சாயத்து ஆபீஸ்களிலே பதவி செய்து விடுவீர்களா? இல்லை வெளியே கொண்டு போய் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப் போகிறீர்களா? அவர்களுக்கு அந்த பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள்ளேயே வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை மாவட்டங்களுக்கும், அதற்கு வெளியேயும் கொண்டு போக வேண்டும்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

என்றால், அவர்களை கொண்டு போவதற்காக ஆகும் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா, கொண்டு போன இடங்களில் அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? அந்தந்த ஊராட்சிகளிலே, பஞ்சாயத்து களிலேயே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அப்படிச் செய்ய ஆரம்பித்தால் ஏராளமான பேர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்ல, எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம். நீங்கள் விவசாய மக்களை இந்த வேலை வாய்ப்புப்பிரிவில் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை என்று நினைக்கிறோம். அவர்கள் வேலையில் உள்ளவர்கள் என்ற எண்ணத்தில் அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது, நியாயமற்றது என்று சொல்வேன். அவர்கள் வருடத்தில் சில மாதங்களே வேலை செய்பவர்கள், மற்ற மாதங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு வேலையில்லாத மாதங்களில் வேலைவாய்ப்பு பெற உரிமை வேண்டும்.

மூன்று ரூபாய் கூலியும் அரிசியும் கோதுமையும் வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அரிசியும் கோதுமையும் என்றால் எவ்வளவு என்று குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டாமா? 1 கிலோ 2 கிலோ என்று குறிப்பிட்டு சொன்னால், இந்த திட்டத்தை நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை தொழிலாளர்களும் வரவேற்பார்கள். இந்த உறுதி வேலை வாய்ப்புத் திட்டமும் மூன்று ரூபாய் கூலி, கோதுமை, அரிசி வழங்கும் திட்டமும் சரியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு, சரிவர அமுலாக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக உழைக்கும் தொழிலாளர்களும் அவர்களின் நலனையே கருதும் மார்ச்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இந்த ஆட்சியையும், அரசாங்கத்தையும் முதலமைச்சர் அவர்களையும் பெரிதும் பாராட்டுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்றைக்கு மிக முக்கியமாக இருப்பது மின்சாரம். தொழில் அதிபர்களுடைய கூட்டத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்டு பேசியிருக்கிறார். அதேபோல, தொழிலாளர்களுடைய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு பேசினால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அந்தக் கூட்டத்தில் பெரிய தொழிலதிபர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். சிம்சன் தொழிலதிபர் மற்றும் பெரும் தொழிலதிபர்கள் எல்லோரும் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த தொழிலதிபர் கூட்டத்திலே

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார். அவர்களோடு கை குலுக்குவது போல படங்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தொழிலதிபர்கள் கூட்டத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை, தினமணி பேப்பர் பக்கம் 5-ல் வந்திருக்கிறது. அதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்—“மின்சாரத் திருட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் பெயர் வெளியிடப்பட்டால் அவர்கள் பெயருக்கும் புகழுக்கும் பங்கம் ஏற்படும் என்று அவர் சொன்னார். திருடு போகின்ற மின்சாரத்தின் அளவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்திற்கு தேவையான மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது என்பது புலனாகும் என்றும் அவர் சொன்னார்”. இப்படி போட்டிருக்கிறது பேப்பரில். நான் கேட்கிறேன். ஒருத்தன் கள் குடிக்கிறான் என்றால் இன்னாருடைய மகன் என்று பெயர் அடிபடும். ஒரு ஜூனியர் என்ஜினியர் லஞ்சம் வாங்கினார் என்றால் இன்னாருடைய மகன் லஞ்சம் வாங்கி ஜெயிலில் இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். பெயரும் புகழும் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லலாம். இவர்கள் இதை எந்த இடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகத்தான் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

உண்மையில் பார்க்கப் போனால் தெரியும், நிஜமாகவே முதல்வர் அவர்களுக்கு அந்தத் திருட்டுப் பட்டியல் கிடைத்திருந்தால் அதை இந்த அவையில் சமர்ப்பித்து அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் அதிகாரிகள் மின்சாரத் துறைக்குப் போக போட்டியிருக்கிறார்கள். ஏன்—அங்கே கோடிக் கணக்கில், லட்சக்கணக்கில் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை எங்கே தெரிகிறது. திருடுபவர்களின் பெயர் தெரிந்தால் என்று சொல்வது சரிதானா, அப்படி திருடியவர்கள் யார்? எந்தத் தொழிற்சாலை என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூற வேண்டாமா?

ஒரு தொழிலாளி போராட்டம் நடத்தினால் வன்முறை என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். நியாயமான 12 (3) செட்டில் மெண்டை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்று கூக்குரலிடுவீர்கள். திருடு போகிற மின்சாரத்தின் அளவைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்திற்கு தேவையான மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது என்பது புலனாகும் என்றும் அவர் சொன்னார். கடந்த ஆண்டில் செலவாகியிருக்கக்கூடிய மின்சாரத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் என்ன முறைகேடு நடந்திருக்கிறது என்று தெரியும். ஆகவே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டும். திருட்டு செய்தால் எப்படி வசூல் செய்வது என்று நான் யோசனை சொல்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

[முற்பகல் 11-20]

அவர்கள் இன்று கணக்குக் காட்டலாம் குறைந்த உற்பத்தி செய்வதாக, அவர்கள் செய்து வந்த உற்பத்தியைக் கணக்கு எடுங்கள். உற்பத்தி குறைவாகக் கணக்குக் காட்டியிருந்தால், அது தவறு என்ற முடிவிற்கு வந்து, அவர்கள் ப்ரொடக்ஷனை வைத்து மின்சாரக் கணக்கு எடுத்து அவர்களிடத்தில் தண்ட வரி வசூலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு பற்றி கருத்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான கைத்தறி தொழிலாளர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார்கள். திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம் தலைமையில் விமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரை என்ன? அவர்கள் அறிக்கை என்ன? அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க சட்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஏன் இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை? அவர்களுக்கு இ. எஸ். அய். பெனிபிட் கொடுத்தால் என்ன, அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பன்ட் பெனிபிட் கொடுக்கக்கூடாதா, அவர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கக்கூடாதா? அவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு கொடுப்பது போல் இறந்து விட்டால் அந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 கொடுக்கக்கூடாதா? இவைகள் எல்லாம் என்ன அசாத்தியமான காரியங்கள்? இதைவிட ஒரு சோஷியல் செக்யூரிட்டி மெஷர் இன்றைக்கு என்ன இருக்க முடியும்? இன்றைக்குப் பொதுக் கூட்டங்களிலே சொல்லலாம், கை நெசவுத் தொழிலாளி என்ற ரத்தத்தின் ரத்தம் என்று. அப்படிப்பட்ட ரத்தத்தின் ரத்தத்திற்கு அவர்கள் சிரமப்படாமல் இருப்பதற்கு இதைக் கொண்டுவருங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் மதுரை ஜெயிலுக்குப் போயிருந்த போது அவர்களைப் பார்த்தேன். அங்கே அதிவ இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், முதல் ஜனதா கட்சி வரையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய குறை என்ன? அவர்கள் கட்சியில் வேறுபட்டு இருக்கலாம். ஆனால் கை நெசவுத் தொழிலாளி என்ற வகையில் வேறுபட்டு இருக்கவில்லை. அவர்களுக்காக நான் சட்ட மன்றத்தில் வாதாடுகிறேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே, அவர்களுக்காக இங்கே வாதாடுகிறேன்.

அடுத்து, பெரியார் மியூசியம். பெரியார் நூற்றாண்டு விழா ஈரோட்டில் நடைபெற்றபோதே குறிப்பிட்டேன். கல்கத்தாவில் இருப்பது போல், 'பிளானடோரியம்'—அதாவது விஞ்ஞானக் கூடம் ஒன்று அங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும். நூல் நிலையங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடம்தான்—சயன்ஸ் மியூசியம்தான் இன்றைக்கு அங்கே அமைப்பது நல்லது. கடந்தகால கருத்துக்கள் விஞ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான கருத்துக்கள் என்று நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமானால் அந்த விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று இன்றைக்கு இங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

தொழிலாளர் நலக் கொள்கைபற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் தான் கூற விரும்புகிறேன். ஒன்று அணுகுமுறை சரியல்ல. அந்த தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் முதலமைச்சரிடம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி குறைவிற்கு காரணம் என்ன வென்றால், இன்டர் யூனியன் ரைவல்ரி. தொழிற்சங்கங்களிடையே இருக்கும் போட்டிதான். இன்று சிம்கோ விஷயத்தில் பார்த்தோம். ஐ. என். டி. யு. சிக்கு என்ன கொள்கை, டி. வி. எஸ். குடும்பத்தை ஆதரிப்பது. டி. வி. எஸ். குடும்பத்துக்கு என்ன கொள்கை. ஐ. என். டி. யு. சி.யை ஆதரிப்பது. அவர்களுடைய 'டிர்டிஷனல் பாலிசி ஆப் தி பாமிலி' ஐ. என். டி. யு. சி. தவிர வேறு சங்கத்தை வைக்க விடமாட்டோம். அதைத் தடுக்க குண்டர்களைக்கூட வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு ஒப்பந்தம் ஒப்புக் கொண்ட பிறகும் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள். அதற்கு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 'அக்கார்ட்' என்று பெயர் கொடுத்தார்கள். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். 4½ கோடி மக்களின் அரசாங்கம் ஒரு முதலாளி தொழிலாளர்களை பழி வாங்குகிறார்கள் என்றால், ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார் என்று சொன்னால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதா? இப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்வதால், ஒன்றும் எங்களால் செய்ய முடியாது என்பதையும் அந்த முதலாளிக்கு மறைமுகமாகச் சொல்கிறீர்கள். முதலாளி தைரியமாக இருக்கிறான். தொழிலாளர் தலைவராக இருந்தவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக வந்த பிறகு அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமே தவிர, அதிலே உள்ளே நுழைந்து முதலாளிகளைக் காப்பாற்றும் வகையில் செயல்படக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் இந்த நாட்டு தொழிலாளர்கள் எங்கே போவார்கள்?

12(3) அக்ரிமென்ட்டைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு யூனியன் அந்த அக்ரிமென்ட் போட்டு இருக்கலாம். அந்த அக்ரிமென்ட் பிரகாரம் 4½ ரூ. கூலி கொடுக்கவேண்டும் என்று ஐ.என்.டி.யு.சி. ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் 6 ரூ. கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். 12(3) அக்ரிமென்ட்டைத் தான் அங்கீகரிப்போம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சீப்பஸ்ட் லேபர் தான் கொடுப்போம் என்று அந்த முதலாளி சொல்வதை ஒப்புக்கொள்வதாக அர்த்தம். பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒன்றை அங்கே அமல்படுத்துவது எப்படி நியாயமாகும்? அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் போட்டி யூனியன் ஆரம்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பிரச்னை அது பற்றி அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கர்யா]

[1979 மார்ச் 21]

சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சங்கத்தை அங்கீகரிக்க பல மாதங்கள் ஆகும். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கம் என்றால் 24 மணி நேரத்தில் முடிந்துவிடுகிறது. இது எப்படி? எதற்கு இந்த அவசரம்? அரசாங்கமே போட்டிச் சங்கத்தை உருவாக்குவதற்கு இவ்வளவு அவசரம் ஏன்?

ஒருவர்—வி. பி. கண்ணன்—தலைமையிலே பதிவு பெற்ற தொழிற்சங்கம் ஒன்று சதர்ன் கச்சியர் கம்பெனியில் இருக்கிறது. சில நாள் கழித்து, அதே பதிவு எண்ணில் இன்னொருவர் தலைமையில் நாங்கள் தான் அந்தத் தொழிற்சங்கம் என்கிறார்கள். இது நியாயமா? உதாரணத்திற்கு இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். குரோம் லெதர் கம்பெனி இருக்கிறது. அங்கே குசேலர் தலைமையில் பதிவுபெற்ற சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. வேலை செய்கிறது, வேலை செய்கிறது என்கிறார்கள். அதை மூடி பல நாள் ஆகிவிட்டது. திடீரென்று ஒரு நாள் அதே ரெஜிஸ்டர் நம்பரில் ஜி.என்.டி.டி.சி. வந்து, நாங்கள்தான் அந்த தொழிற்சங்கம் என்கிறார்கள். இது எப்படி முடிந்தது? யார் இதற்கு உடந்தையாக இருந்தது? அதைப்போலதான் காடன் உடராப் கம்பெனியிலும்.

இந்த குரோம் லெதர் கம்பெனியைத்தான் உலகிலேயே சிறந்த 'டானரி' என்று சொன்னோம். அங்கிருந்து சுமார் 2 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. அது இன்றைக்கு மூடிக்கிடக்கிறது. திறக்கச் சொன்னோம். பாங்கில் சொல்லி, பண உதவி பெற்று, நிறப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது சொல்கிறார்கள், அவர்கள் தயாராக இல்லை என்று. ஆக, தொழிலாளர்கள் உரிமையை அரசாங்கம் காக்கவில்லை. தொழிலாளர்மேல் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்குமானால் மூடிக்கிடக்கிற இந்த குரோம் லெதர் பாக்கிரியை ஏன் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தக் கூடாது? அதற்கு தயாராக இல்லை. ஆகவேதான் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளில் உங்களுடைய அணுகுமுறை சரியில்லை என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். இந்த போக்கில் இருந்தால் தொழில் அமைதியை எப்படி உங்களால் ஏற்படுத்த முடியும்?

இன்னொன்று, இன்றைக்கு பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனை ஏராளம் இருக்கிறது. பழிவாங்கப்பட்ட தொழிலாளர் பிரச்சனையை 'இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்டிபியூட்'—ஏன் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப மறுக்கிறீர்கள்? தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள்; வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனையை தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க மறுப்பது ஏன்? அல்லது தயக்கம் காட்டுவது ஏன்? தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப நீங்கள் மறுத்தால் இந்த நாட்டிலே தொழில் அமைதி எப்படி இருக்கும்? அதற்கு யார் காரணம்? நீங்கள் தானே.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரம்யா]

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது போலீஸ் இலாகாபற்றி. இப்போதுதான், இன்றைக்கு காலையிலே கூட இங்கே பேசினோம். முதலிலே ஒரு விஷயம். ஏற்கனவே சபாநாயகரிடம் ஒரு சுற்றறிக்கையை இங்கே வாசிக்க அனுமதி பெற்றிருக்கிறேன். நக்சலைட் சில காரியங்களைச் செய்தார்கள். அதிலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் சம்பந்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள் நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள். ஆனால் இந்த சுற்றறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நேர் மாறாக இருக்கிறது. இது கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலக சுற்றறிக்கை. இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது: கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம், மன்னார்குடி, ரகசியம், அவசரம். நம்பர் ந.க. 4876/79/அ5 நாள் 6-3-1979. சுற்றறிக்கையின் பொருள்: சட்டம், ஒழுங்கு—தஞ்சை மாவட்டம், மன்னார்குடி கோட்டம், நக்சலைட்டுகள் நடவடிக்கை கவனிப்பு குறித்து. இந்த சுற்றறிக்கையிலே ரெபரன்ஸ் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய ந.க. 31/319/79/சி2 தேதி 3-3-79 இந்த ரெபரன்சை பார்க்கும்போது இந்த சுற்றறிக்கையை கோட்டாட்சித் தலைவர் தானாகவே போட்டதல்ல; மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய இன்ஸ்டிரக்ஷன் பேரில் போட்டிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. சுற்றறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற விஷயம் என்னவென்றால், இந்த நக்சலைட்டுகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் தீவிரவாதிகளின் பாதுகாப்பில் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தான் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இப்படி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தி.மு.க.வுக்கும் அண்ணா தி.மு.க.வுக்கும் ஏற்பட்ட சர்ச்சையைவிட அதிகமான சர்ச்சை ஏற்பட்டது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்)க்கும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும். நாடு பூராவும் இந்த இரண்டு சாரர்க்கும் ஆரம்பத்திலே பெரும் சர்ச்சை இருந்தது. மார்க்சிஸ்ட்ஸ் பலர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் நக்சலைட்டுகளுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. இந்த அடிப்படை வித்தியாசத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது, 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்), இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மற்றும் தீவிரவாதிகளின் பாதுகாப்பில் நக்சலைட்டுகள் தங்கியிருக்கிறார்கள்' என்று கம்யூனிஸ்டுகளையும் நக்சலைட்டுகளையும் ஒன்றாக இணைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் நீங்கள் எங்களையும் நக்சலைட்டுகளாகத்தானே கருதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். எங்களை அதாவது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் நக்சலைட் இயக்கத்தில் சேர்த்துக்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

கொள்ள நீங்கள் சூழ்ச்சி செய்கிறீர்கள் என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன். அப்படி நாங்கள் சந்தேகப்படுவதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நக்சலைட்டுகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள் என்று மக்கள் மத்தியிலே செய்தியை பரப்பி, கம்யூனிஸ்டுகளை கண்டனம் செய்யும் ஒரு சூழ்ச்சிதான் என்று நான் சொல்வதில் தவறு ஏதும் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில் தான் சுற்றறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் இப்படி போட்டார்கள்? போலீஸ் இலாகாவிலே இருக்கிற இரகசிய போலீசார் குறிப்பின்பேரிலே இப்படிப் போட்டார்களா அல்லது வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு உண்டா? அல்லது தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இப்படி இருப்பதாகத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்களா? இல்லை என்றால் ஏன் இந்த தாக்கீது வந்தது? போலீஸ் இலாகாவின் இப்படி நடந்துகொண்டால் பிரச்சனைகளை சமாளிக்க உங்களால் முடியுமா என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) — தலைமை)

மதுவிலக்கைப்பற்றி பேசினோம். நேற்று முன்தினம் ரேடியோவில் கேட்டேன். சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு தாசில்தார் மற்றும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாசில்தார் என்றால் யார்? அவர் ஒரு வட்டாட்சித் தலைவர். நாளை கோட்டாட்சித் தலைவர் கைதுசெய்யப்படலாம். அதற்கு அடுத்த நாள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே கைது செய்யப்படலாம். ஏனென்றால் ரெவின்யூ இலாகாவுக்கும் போலீஸ் இலாகாவுக்கும் ஒரு போட்டி மனப்பான்மை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆட்சி செய்கின்றவர்கள் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் இருப்பவர்கள். இதை போலீஸ் இலாகா ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எப்போது பழி தீர்த்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அது அவர்களுக்கு கிடைத்துவிட்டது. தாசில்தாரை கைது செய்திருக்கிறார்கள் ஒரு வட்டாட்சித் தலைவரை கைது செய்தால் அவர் மீது ஜனங்களுக்கு என்ன மரியாதை இருக்கும்? ஒரு வட்டாட்சித் தலைவரை ஒரு சாதாரண சப் இன்ஸ்பெக்டர் கைது செய்யும் நிலை இருக்கலாமா? இன்றைக்கு தாசில்தாரை குடித்த நாக கைது செய்திருக்கிறார். நாளை கோட்டாட்சித் தலைவர், அடுத்த நாள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்று வரலாம். ஏன்? காபினட் அமைச்சர்களையே கைதுசெய்யும் நிலமையும் வரலாம். அவர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் அவர் வீட்டிலே ஒரு சாராயக் குப்பியைக் கொண்டு போட்டுவிட்டு, அவரை கைது செய்துவிடலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

எனக்குத் தெரியும். மதுரையிலே ஒரு அம்மாள் வீட்டில் அரை அவுன்ஸ் மதுக் கஷாயம் இருந்தது என்று சொல்லி, அந்த அம்மாளை கைது செய்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-30.]

இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் யோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வீட்டிலே சாராயத்தைக் கொண்டுபோய் வைத்து விட்டு பிறகு அவர்களே போலீஸில் கம்பளயின்ட் கொடுக்கக் கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாகவும், விரோதத்தின் காரணமாகவும் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கக்கூடும். இதையெல்லாம் சிந்தித்து இந்த மதுவிலக்கு துறத்த சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இது எல்லா இடங்களிலேயும் நிரம்பி வழிகிறது. இப்படி இந்தச் சட்டத்தின்படி கைது செய்வதென்றால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சிறைச்சாலை அமைத்துக் கொண்டே போக வேண்டியது தான். இதிலே இன்னொன்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதாவது இதுவரை எத்தனை பெர்மிட்டுகளை இந்த அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா? மது பெர்மிட் உள்ளவர்கள், அரசாங்கம் அமைக்கின்ற ஆலோசனைக் கமிட்டியிலே இருக்கக் கூடாது என்று சுற்றறிக்கை விடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதன்படியே அதி காரிகள் மது அருந்தாமல் இருக்கிறார்களா? இன்றைக்கு அதி காரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் எத்தனை பெர்களுக்கு மது பெர்மிட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் படி தண்டனை பெற்று பாதிக்கப்படுபவர்கள் ஏழை எளியவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருக்கல்லிலே ஒரு டாக்டரைக் கைது செய்தார்கள். அது பெரிய பிரச்சினையாக வளர்ந்து விட்டது. அது போல் இப்போது தாசில்தாரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரத்தால் ரெவின்யூ துறையிலுள்ள அலுவலர்கள் வேலை செய்யாமல் போர்க்கொடி உயர்த்தமாட்டார்களா? ஆகவே மிகவும் பயங்கரமான இந்த சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில் நாயுடு அம்மா அறிக்கை பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. 300 தொழில்கள் பற்றியும் கூறப்படுகிறது. செட்டுகள் போடப்போவதாக சொல்கிறார்கள். எங்களது மார்க்கெட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

பொறுத்தவரை ஏகபோக முதலாளிகள் வைத்திருக்கக்கூடிய பெரிய தொழில்களைத்தான் நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறோம். சிறு தொழில்களை தேசியமயமாக்குவது பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பெரிய கேந்திரங்களை நாட்டுடைமையாக்கினால்தான் டாட்டா, பிர்லா போன்ற ஏகபோக முதலாளிகள் 500 கோடி ரூபாய், 600 கோடி ரூபாய் என்று சம்பாதித்துக் கொண்டு போகும் நிலையைத் தடுக்க முடியும். இதைத்தான் நாங்கள் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு ஏராளமான செட்களைப் போடப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிலே ஸ்திரமான விளைவு என்ன ஏற்படப்போகிறது, என்ன உற்பத்தி பண்ணப் போகிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் போடப்போகிற டைனி செட்டினால் என்ன நன்மை ஏற்படப் போகிறது? இதுதான் இன்றைய தொழில் வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில்.

அடுத்து, என்.ஜி.ஓ. யூனியன் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த என்.ஜி.ஓ. யூனியனைப் பொறுத்தவரையில் முன்பு இரண்டு யூனியன்களாக இருந்தது. அதாவது திரு. பரதன் தலைமையில் மற்றொரு யூனியன் இருந்தது. அப்போது அந்த பரதன் யூனியனும் இதோடு சேர்ந்து தலைவர் தேர்தலின்போது ஒருவரைப் போட்டியிட வைத்தது. அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை ஏற்றுக் கொண்டு இரண்டு யூனியன்களும் ஒன்றாக ஆகிவிட்டன. இப்படி இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு போட்டி சங்கத்தை உருவாக்கி இருப்பது நியாயமா? இப்போது சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் தொழிலாளர் சங்கம் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது, அங்கே வருடா வருடம் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இந்தமாதிரி நிலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றபோது அரசு பல இடங்களிலும் போட்டி சங்கங்களை ஏற்படுத்துவது நியாயமான செய்கையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பகவதி விலாஸ் சுருட்டுக் கம்பெனியில் வேலை செய்தவர்கள் 150 பேர் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்து மூன்று மாதம் காத்திருந்து பார்த்தார்கள். பிறகுதான் அதாவது மூன்று மாதம் கழித்துத்தான் மறியலில் ஈடுபட்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையை 6 மாதம் கழித்துத்தான் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பினார்கள். இந்த அரசாங்கம் மிகச் சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படுகிறது என்றெல்லாம் நமது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் 6 மாதம் கழித்து ஒரு பிரச்சினை தொழில் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. மறியலில் ஈடு

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

பட்டதாக அவர்கள் மீது கூறப்பட்ட வழக்குக்காக அந்த 150 தொழிலாளர்களும் கோர்ட்டுகளுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 68 வாய்தாக்களுக்குப் போய்வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை அரசாங்கம் சீக்கிரத்தில் தீர்க்காத காரணத்தால்தான் இவ்வாறு அவர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சரிதானா? இதைக் கேட்டால் ஏராளமான வழக்குகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவீர்கள். வி.வி. கிரி அவர்கள் தொழிலமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இருந்த நேரத்தில் ஒரு தொழில் பிரச்னை தீர்ந்தவுடன் அந்தப் பிரச்சனையின் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எல்லாம் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள், அதன் தொடர்பாக போடப்படுகின்ற வழக்குகள் எல்லாம் வாபஸ் செய்யப்படும். இப்போது அப்படி எல்லா வழக்குகளும் வாபஸ் பெறப்படுவதில்லை. கேட்டால் வன் முறையில் ஈடுபட்ட சம்பவங்கள் என்று சொல்வார்கள். நான் ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட காலத்தில், திருப்பூரில் ஒரு எஸ்.ஐ. உயிரோடு எரிக்கப்பட்டதாக இருந்த ஒரு வழக்கு. அதை அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு அண்ணாத்துரை அவர்கள் அந்த வழக்கை வாபஸ் செய்தார்கள். அதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தவர்களை விடுதலை செய்தார்கள், அப்போது அந்த நேரம் செஷனஸில் வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்தது என்று நினைக்கிறேன். தூக்கு தண்டனை விதிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமாக இருந்தது, அந்த வழக்கைக் கூட அப்போது வாபஸ் செய்தார்கள். அப்போதும் சரி என்று நாங்கள் ஆதரித்தோம்.

அவைகள் எல்லாம் அரசியல் பின்னணியில் நடந்த சம்பவங்கள் என்ற காரணத்தால் தான் அந்த நிலையில் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகளுக்காக தொழிலாளர்களின் மீதும், மாணவர்களின் மீதும் போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகள் அந்தந்த பிரச்சனைகள் தீர்ந்தவுடன் வாபஸ் வாங்கி இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்களையும் விடுதலை செய்வதுதான் ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்க முடியும். அந்த வகையில் இன்றைக்கு பென்டிங்ஸில் இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் ஒரு கவரவப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல், இப்படிப்பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உத்தமபாளையத்தில் 30 மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்களை கோம்பையில் தாக்கியிருக்கிறார்கள். 27-7-77-ல் கின்னமனூரில் கச்சாத் தேவர் என்பவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார் என்று நாங்கள் வாதித்தோம், அதற்கு போர்டு மெம்பர் விசுவநாதன் என்பவரை நியமித்து விசாரணை செய்யச் சொன்

(திரு. என். சங்கரய்யா)

[1979 மார்ச் 21]

னார்கள். அந்த விசாரணை என்னவாயிற்று? இன்றைக்கும் அந்த இறந்து போனவரின் மனைவியும் குடும்பமும் வருமை நிலையில் ஸாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது? எப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்பதையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரியைப் பொறுத்தளவில், 5 சதமானம் சர்சார்ஜ் போட்டிருந்தார்கள். இப்போது நகர்ப் புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கும் விஸ்தரித்து 32 கிலோ மீட்டர் வரையிலும் விஸ்தரித்து போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று, மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற நகரங்களிலும் 15 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு விஸ்தரித்து போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் குடிசைவாழ் மக்கள்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அந்த அளவுக்கு 5 சதமானம் சர்சார்ஜ் அதிகப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதா? நகர்ப்புற மக்களுக்கு விரோதமாக இந்த சர்க்கார் செயல்படுகிறது என்று அவர்கள் கருதினால் அதில் என்ன தவறு? தேங்காய்க்கும், தீப்பெட்டிக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ், அதாவது விவசாய வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதன் மூலமாக அதில் கிடைக்கின்ற வருமானம் பற்றாக்குறைக்குச் சரியாகிவிடும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு நடக்கிறது, அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் சம்பந்தமாக போடப்பட்டிருந்த செலக்ட் கமிட்டி இம்மாதம் 15-ம் தேதி கூடி முடிவு செய்வதாக இருந்தது. இப்போது அது தள்ளிப்போடப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஆயிரம் ரூபாய் நிகர வருமானம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதாக இருந்தது, இப்போது என்ன காரணத்தினாலோ அந்தக் கமிட்டி கூடுவது தள்ளிப்போடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரால் அதற்கான சட்டம் வராது என்பது தெளிவாகின்றது. என்ன செல்வாக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதோ, பெரிய நிலப்பிரபுக்களின் சக்தி எந்தவிதமாகச் செயல்பட்டதோ, எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதோ தெரியவில்லை.

இப்போது கமிட்டியின் கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கமிட்டியில் வரதராஜன் அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கிறார். உடனடியாக இதை செயல்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஆனால், அது நடைபெறவில்லை. நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு வரியைச் செலுத்த

1979 மார்ச் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

வேண்டியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அடங்குவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரி போடுவதற்கு இந்த அரசு தடங்குகிறது. இதன் காரணமாக சட்டம் கொண்டு வருவதைத் தள்ளிவைத்து விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் நகரப்புற மக்களுக்கு சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பற்பசை போன்றவைகளுக்கு வரிகளைப் போட்டார்கள். இவைகள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஆதாயம் கிடைத்ததா என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக விவசாய வருமான வரியை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக இந்தக் கருத்துக்களை இந்த பொது விவாதத்தில் கூறி அமருகிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் திருட்டு போனதாக.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. உட்காருங்கள், திரு. ஜேம்ஸ்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஊருக்குப் போகவேண்டியிருப்பதால், என்னை முன்னால் பேசுவதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): நான் ஜேம்ஸ் அவர்களை பேசுவதற்கு அழைத்துவிட்டேன். ஜேம்ஸ் அவர்கள் விரும்பினால், நீங்கள் இப்போது பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இப்போது பேசலாம்.

[முற்பகல் 11.40]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இது நிதிநிலை அறிக்கையோ, என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இது தமிழகத்தின் கதி நிலை, விதி நிலை அறிக்கை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லித்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 மார்ச் 21]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்களின் விதியை, கதியை எல்லாங்கூட நாம் இந்த அவையிலே விவாதிக்கின்ற ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் மெத்த வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொன்னால், அதிலே நிதி நெறி முறைகளைப்பற்றி முழுமையாக ஆய்வு செய்து சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிதி நிலை அறிக்கை என்று சொல்லும்போது அரசாங்கத்தின் சார்பாக புழக்கத்திலே இருக்கின்ற பணத்தை அரசாங்க கஜானாவிற்கு கொண்டு வருவதும், அதன் மூலமாக புழக்கத்திலே இருக்கின்ற பணத்தின் எண்ணிக்கையை குறைப்பதும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பொருளாதார விளைவுகளின் வாயிலாக அரசாங்கச் செலவுகளை சமாளிப்பதும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பொருளாதார விளைவுகள் என்ன என்பதை தீர்க்கமாக ஆலோசித்து ஆய்வு செய்து நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிற்குத் தேவையானது பொருளாதாரம், மச்சள் மேம்பாட்டிற்குத் தேவையானது என்பதை மட்டும் எவ்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு, எந்த அடிப்படையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால், நிதிநிலை என்று சொல்லக்கூடியதில், பப்ளிக் பைனான்ஸ் என்ற ஒரு கொள்கை முறையைக் கடைப்பிடித்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதில், வெளியே பேசக்கூடியதற்கு, இந்த மாமன்றத்திலே பேசப்படுகின்ற, எழுப்பப்படுகின்ற வினாக்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்ற, அரசியல் ரீதியாக தமக்கு இருக்கின்ற பலனைங்களை எப்படியெல்லாம் நாம் சமாளித்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு சில விஷயங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர, இந்தத் திட்டங்களைக் குறித்து திட்டங்கள் என்ன, அதனால் என்ன பொருளாதார விளைவுகள் ஏற்பட முடியும், ஏற்பட வேண்டும், ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி இதிலே சொல்லப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

உதாரணமாக, ஒன்றை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஜாப் ஓரியன்டெட் ஸ்கீம் அதாவது எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்துவது என்ற ஒரு திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேலைவாய்ப்பிற்கு உத்தரவாதம் என்று சொன்னால், அந்த வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய, உதவக்கூடிய சாதனங்கள், உதவக்கூடிய மூலங்களுக்கு நீங்கள் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள், ஏற்படுத்துவதற்கு இருக்கிறீர்கள் என்பதற்கான வழிவகைகளைச் சொல்லவில்லை. வேலை இல்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமப்புற இளைஞர்களின் எண்ணிக்கையை எடுக்கப் போகிறோம், அப்படி

1979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எடுத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அதை உணவாகவும், நிதியாகவும் கொடுக்க இருக்கிறீர்கள். அது மூன்று ரூபாய்க்கு அதிகமாகப் போகக் கூடாது. வேலை இல்லாமல் இருக்குமானால், ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாய் உதவி என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். யாருடைய பணத்தை, எந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே நீங்கள் இப்படிக் கொடுக்கிறீர்கள்? அப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால், அது என்ன தானமா அல்லது பிரதி உபகாரத்திற்காகக் கொடுக்கிறீர்களா அல்லது இந்த அரசாங்கம் தர்ம சத்திரம் நடத்துகிறதா? ஒரு காரியம் செய்வதாக இருந்தால் அதற்குப் பணம் வேண்டும் - பொருள் வேண்டும் - பணத்திற்கு உழைப்பு வேண்டும் - உழைப்பிற்கு பணம் வேண்டும் - ஒரு வேளை பணம் கொடுப்பது என்று சொன்னால், பணம் மாற்று வகையில் எக்சேஞ் இருக்க வேண்டும். There should be Quid-pro-quo. ஒவ்வொரு பணம் மாற்றுக்கும், ஒரு பிரதிபலன் அல்லது கைம்மாறு இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான், பொருளாதாரம் செம்மையாக இருக்கும் - செம்மைப்படுத்த முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, ஏதோ உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சில காரணங்களுக்காக நீங்களே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு, இப்படியெல்லாம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது, மக்களிடையே ஒரு மாயாஜால வித்தையை ஏற்படுத்துமே தவிர, இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் அமையாது. மாறாக, பொருளாதார சீர்கேட்டை, சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் நீங்கள் திட்டங்களை வகுப்பீர்களேயானால், அவைகள் நல்ல பலனை ஏற்படுத்தாது. அது அரசாங்கத்திற்கும் அழகல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதை அரசியல் ரீதியில் அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால், அமைச்சர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுக்கிற பொருளாதார, நிதி நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய நிபுணர்கள் எல்லாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் ஏதோ பாலிசி மேட்டர் என்று சொல்லி பாலிசி மேட்டர்களுக்கு ஆடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையில் பொருளாதாரச் செம்மையை ஏற்படுத்த, சமுதாய மேம்பாட்டை மேம்படுத்த, இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் விவசாயிகள் அனுபவித்து வருகிற கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு, தொழில் துறையில் இருக்கும் தடங்கல்களைப் போக்குவதற்கு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு எந்தவிதமான முறையான திட்டமும் இல்லையென்ற குற்றச்சாட்டை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1979 மார்ச் 21]

நிதிக் கமிஷன் சார்பாக நமக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிதிக் கமிஷன் அதிகமான பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று எப்போது கூறலாம் என்றால் அதிகமான வரிகள் மத்திய அரசு போடாது இருந்திருக்க வேண்டும். உண்மையில் நடந்திருப்பது என்ன? அதிகமான பணத்தை நிதிக் கமிஷன் வாயிலாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லும்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையில் மிக அபரிதமான வரிகளை சாதாரண மக்கள் பாடப்படுத்தும் பொருள்களுக்கு போட்டிருப்பதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலிருந்து எவ்வளவு பணம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் போகிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் போட்டிருக்கும் வரிகளின் வாயிலாக எவ்வளவு பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். பென்ஷனர்களுடைய மணி வால்யூ குறைந்திருக்கிறது. பிக்சட் இன்கம் உள்ளவர்களுடைய நிலை தாழ்ந்திருக்கிறது. கூலி வாங்குகிற தொழிலாளி போராடுகிறான். 4½ ரூபாய் கூலி வாங்கியவன் 6 ரூபாய் 1½ ரூபாய் அதிகமாக கேட்கிற அளவுக்கு விலைவாசிகள் மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்காக இன்றைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு வகையிலே ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு கையால் இரண்டு ரூபாயைக் கட்டாயப்படுத்தி பறிக்கிற வகையில் பிஸ்கல் பாலிசி, டாக்சேஷன் மெஷர்ஸ் நிதிநிலை அறிக்கையில் அமைந்திருக்கிறது. அதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் என்ன திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டுதான் மாநில அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தையும் இந்தத் திட்டத்தையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டு பொருளாதாரத் திட்டங்களை, நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்க வேண்டுமே தவிர, நமக்கு சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றைச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசியல் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்தோமானால் இன்றைக்கு உள்ளவர்கள் வேண்டுமானால் உங்களை நீங்களே பாராட்டிக் கொள்ளலாமே தவிர, வருங்காலத்தில் பொருளாதாரம் நசுக்கப்படும்போது, சீர்கேடு அடையும்போது வருங்கால சமுதாயம் உங்களைச் சபிக்கும், இந்த அவையில் வீற்றிருக்கும் எல்லோரையும் சபிக்கும் என்பதை அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் எண்ணத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நம்முடைய தொழிற் துறையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்பதற்காக நாயுடும்மா கமிஷன் ரிப்போர்ட் ஒன்று அண்மையில் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அதிலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொழிலாக ஏற்படுத்துவதன் லமாகத்தான் வேலைவாய்ப்பை அதிகமாக்க

979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. சத்தீப்]

முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு ஏதோ தானம் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் அரசாங்கத்தையே தானம் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். திவாலாகிவிடும். நாயுடும்மா கமிஷன் நல்ல முறையில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி பேசக்கூடிய இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினமும் அமைச்சராக இருந்தவர்கள். 1972, 73, 74, 75 ஆம் ஆண்டுகளில் எந்தெந்தத் திட்டங்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு வேண்டுமென்று கேட்டோமோ, நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் கூட இன்றுவரை நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வருவதற்கு முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் ஆலங்காயத்தில் ஜவ்வாது மலை சந்தன மரங்களைக் கொண்டு சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்களே திட்டத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கழகத்தின் நம்முடைய பழம் டீபரும் உறுப்பினர் துரை ராமலிங்கம் அவர்களிடமிருந்து அண்ணா அவர்களே கேட்டு எழுதி அதற்கான குறிப்பு களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு சட்டமன்றத்தில் அண்ணா அவர்களே பேசியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

ஆனால் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால், நான் பெற்ற குழந்தையை மற்றவர்கள் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு எங்களுடைய குழந்தை என்று சொல்கிறார்கள். நான் அந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்தேன், எட்டு ஆண்டுக்காலமாக அங்கே சந்தனத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை நான் கொடுத்தேன். அப்போது வனத் துறை அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, ரிப்போர்ட்டை பிரிப்பேர் செய்து, ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்ற முறையிலே பீஸிபிலிட்டி ரிப்போர்ட்டுகளை வாங்கி அறிவிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு அரசியல் சூழ்நிலை மாறிவிட்டதல்லவா? அரசியல் சூழ்நிலை மாறினால் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் மாறும் என்றால் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கு அந்த சந்தனத் தொழிற்சாலையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுகிறோம் என்ற நிலைமை வருமானால்—

[தரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 21]

அரசாங்கத்திற்கு மாற்றுகிற அதிகாரம் இருக்கிறது, மாற்றிக் கொள்ளட்டும்—ஆனால் நீங்கள் மாறிப் போவீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அந்த சந்தனத் தொழிற்சாலையை என்னுடைய தொகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆம்பூர், பேராணம்பட்டிற்ரு இடையிலே இருப்பது பாலாறு. அந்தப் பாலாற்றிலே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னாலும்கூட நீங்கள் இதுவரையில் அதைச் செய்யவில்லை, அது போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று பல முறை நானே இங்கே பேசியிருக்கிறேன், ஆகவே அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலங்காயம் பெரிய ஏரித் திட்டம் ஒரு சிறிய திட்டம் தான், மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், ஒரு லட்ச ரூபாய் திட்டம்தான். கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, ஏதோ ஒரு அதிகாரி, ஒரு பொறியாளர் அன்எக்னாமிக்கலாக இருக்கிறது என்று சொன்னாராம், அன்எக்னாமிக் என்றால் அன்றைக்கு எப்படிச் சேர்க்கப்பட்டது? அன்றைக்குச் சேர்க்கப்பட்டது இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்திலே எப்படி மறுக்கப்படுகிறது? பீனிலிபிடி சர்டிபிகேட் இல்லாமல் எப்படி பட்ஜெட்டிலே சேர்த்தார்கள்? ஆகவே அதையும் உடனே நிறைவேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

அதற்குப் பக்கத்திலே வெள்ளக்குட்டை, காணாறு திட்டம் இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு காணாத திட்டமாக இருக்கிறது, காணாத திட்டமல்ல, காணும் திட்டம் தான் என்று மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள், இன்றைக்கு அது காணாத திட்டமாக இருக்கிறது, அதையும் கவனித்து நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வெள்ளக்கல் அணைக்கட்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது, அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும்.

அதோடு, ராவுத்தன்பள்ளம் பற்றி சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம், அதையும் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வெள்ளக்கல் திட்டம், வெள்ளக்குட்டைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும்.

1979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

ஆண்டியப்பனார் திட்டம், அது திரு. சுந்தரம் அவர்களுடைய தொகுதியிலே வந்தாலும் என்னுடைய பகுதியும் அதிலே சேர்ந்து இருக்கிறது. அது எவ்வளவு முக்கியமான திட்டம், ஜவ்வாது மலையிலே மழைக்காலத்திலே வீணாகிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் திட்டம். அதை 1974 இல் பட்ஜெட்டிலே சேர்த்தார்கள். அது ஒரு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம், இன்றுவரை ஏன் எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை? அதையும் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து செண்பகத் தோப்பு திட்டம்—நம்முடைய ப.உ.ச. அவர்களை இங்கே காணோம்—அவர்கள் இருந்தால் ரொம்பவும் வேதனைப்படுவார்கள், அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று?

மோர்தானாத் திட்டம், மேலரசம்பட்டுத் திட்டம், அணைக்கட்டுத் திட்டம், பெயரே அணைக்கட்டு தான், அதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

பாலாறு ஒரு ஜீவ நதியில்லை, ஆகவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக இருக்கிற இந்தத் திட்டங்களுையெல்லாம் முன்னுரிமை கொடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொது நன்மைக்காக நான் சொல்கிறேன், இதிலே அரசியல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம், பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, வாணியம்பாடியிலே வேறு தொழில்கள் இல்லை, தோல் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனை—சாப்பாட்டிற்கு, மூன்று வேளை சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லாத ஒருவன் அத்தர் வேண்டுமென்று கேட்டானாம், இன்டிமேட் சென்ட் வேண்டுமென்று கேட்டானாம். அதைப்போல—இங்கே சென்னையிலே எத்தனை தொழிற்சாலைகளிலே இருந்து துர்நாற்றம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாதா? வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிற அந்த தோல் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகிற நாற்றம்தான் தெரிகிறதா? இன்றைக்கு அந்தத் துர்நாற்றம் தான் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு சோறு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையை அழிக்கின்ற வகையிலே நீங்கள் ஈடுபட்டால் நல்லதல்ல, தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க, பொய்த்த பின் தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும் என்பதைப் போல தன் நெஞ்சே சுட்டுவிடும், ஜாக்கிரதையாக இருந்துகொள்ளுங்கள். இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். வாணியம்பாடி பகுதியிலே ஒரு தொழிற்பேட்டையை அமைக்க வேண்டும். தொழிற்பேட்டை அமைப்பதற்கு என்று சிலயிடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். தோல் தொழில்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1979 மார்ச் 21]

நடத்து வதற்கு வாணியம்பாடிக்கும் ஆம்பூருக்கும் இடையில் இருக்கும் பகுதியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அங்கே அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் வாணியம்பாடி ஒரு தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட் டேர்ஸாக இருக்கிறது, வட்ட ஆட்சியர் இருக்கின்ற வட்டத்தின் தலைமையிடம். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற இடம். அப்படிப்பட்ட வாணியம்பாடியில் ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன், தமிழகத்திலே எந்த ஒரு தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸிலும் இந்தமாதிரி இருக்காது என்றே கருதுகிறேன். அங்கே ஆஸ்பத்திரி என்று பெயருக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர அது ஆஸ்பத்திரியாக இல்லை. 50 பெட்கூட் அங்கே இல்லை. இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் நான் குறிப்பிட்டபொழுது ஆறு மாதத்திற்குள் என்று எழுதி அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, எழுத்து மூலம் வைத்திருக்கிறேன், உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று. ஆனால் இது வரையில் அது எடுக்கப்படவில்லை, அதையும் தயவுசெய்து உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போளூர்—ஆலங்காயம் ரோடு சம்பந்தமாக 80 இலட்சம் ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்னும்கூட டெண்டர் விடுகிறோம், டெண்டர் விடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். உடனடியாக போளூர் — ஆலங்காயம் ரோடு சம்பந்தமாக, என்பது இலட்சம் ரூபாய் உள்ள திட்டத்திற்கு டெண்டர் விட்டு, அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் மற்றப் பிரச்சனைகளுக்கு உள்ளே போக விரும்பவில்லை. ஆனால், மைனாரிட்டிகளைப் பற்றி மட்டும் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மைனாரிட்டிகள் நடத்தப்படும் முறையிருக்கிறதே அதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பலயிடங்களில் அவர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல முடியும். ஆம்பூர், வாணியம்பாடி போன்ற பல யிடங்களில் தோல் தொழிற்சாலைகளை வைத்திருக்கிறோம். தோல் தொழிற்சாலை உள்ள கட்டிடங்கள் இருக்கும் பகுதியைத் தவிர, வெளிநிலங்களில் அங்கேயிருக்கும் தோல்களைக் காயப் போடவும், மற்றுமிருக்கின்ற முடிவகைகளைக் காயப்போடவும் இடம் இருக்கிறதே அந்த இடங்களில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்

1979 மார்ச் 21] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

வோம், எங்களை யாரும் தடுக்க முடியாது என்று சொல்லி என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அங்கே வந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஆக்கிரமிப்பு செய்துவிட்ட பிறகு, அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினால், எங்களுக்கு வேண்டாம், பணம் கொடுத்து விடுங்கள் என்று அந்த முதலாளிகளிடத்தில் பேரம் பேசுகிறார்கள். நான் இதுகுறித்து சில பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும்கூட தயாராக இருக்கிறேன். இவ்வாறு பணத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள், இல்லாவிட்டால் நாங்கள் இங்கேயே உட்கார்ந்து விடுவோம், எங்களை அகற்றினால் வேறு கலவரங்கள் வரும் என்று முஸ்லீம்களைப் பயமுறுத்துகின்றார்கள், வேறுவிதமாகப் போகும் என்று சொல்கிறார்கள். என் கையிலே வைத்திருக்கிறேனே இந்தமாதிரி ஒரு நோட்டீஸ் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வராமல் எப்படிப் போகும்? உங்களுடைய இடத்திலே வந்து நாங்கள் உட்கார்ந்து கொள்வோம், தடுக்க யாரும் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நோட்டீஸ்கூட போட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி அங்கேயுள்ள போலீஸ்காரர்களிடம் கம்பிளெயின்ட் கொடுக்கிறோம், ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கேயிருக்கின்ற கணக்கர் — அதாவது ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பாரே, அவருக்கு என்ன பெயர் சொல்வது, கர்ணம் என்று நினைக்கிறேன் — அந்த கர்ணம் என்ன செய்கிறார் என்றால், இந்த இடத்திலே நீங்கள் போய் உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார். உடனடியாக கர்ணத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் இதைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கேயுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்தத் தாக்கீதுகளை அனுப்ப வேண்டும். இந்த நோட்டீசை வேண்டுமானால் நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடத்தில் கொடுக்கிறேன், இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உருது லாங்குவேஜ், உருது மொழியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கின்ற முறை சரியல்ல. லிங்குஸ்டிக் மைனாரிட்டி லாங்குவேஜ் என்ற முறையில் அந்த மொழியை நசுக்குகின்ற முறையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறது. இரு மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், ஆனால் மைனாரிட்டி மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் உருது மொழியைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். ஸ்தாபனத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் தமிழ்நாட்டிலேகூட மிகவும் அபரிமிதமாக இருக்கிறது. பரேடுகள் நடத்தப்படுகின்றன, பேரணிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 மார்ச் 21]

றன, பாலசாதேப் தேவராஸ் தலைமையில் நடக்கின்றன. பரமக் குடியிலும், மதுரையிலும், வேலூரிலும் பவனி வருகிறார்கள். எப்படியெப்படி மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரை நசுக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றிப் பகிரங்கமாகப் பேசுகிறார்கள். 5,000 இளைஞர்களைக் கொண்ட பேரணியை நடத்துகிறார்கள். கர்நாடக அரசாங்கத்தால் இன்றைக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். பேன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற வகையில், ஆர்.எஸ்.எஸ். நடவடிக்கைகள் கர்நாடக மாநிலத்திலே கூடாது என்று தேவராஜ் அர்சின் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை பேன் செய்திருக்கிறது. நேற்று முன்தினம் என்று நினைக்கிறேன், பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இதை நீடிக்க விட்டால் எங்களைப் பொறுத்த வரையில் உங்களுடைய பாதுகாப்பை விட இறைவனுடைய பாதுகாப்பில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. நாங்கள் சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் சமாளிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அரசாங்கம் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பைத் தராவிட்டாலும், எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு தரும் எஜமானாக இருக்கின்ற ஆண்டவன் எங்களைக் காப்பாற்றுவான். காப்பாற்றத் தவறியர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிப்பான் என்பதிலேயும் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கத்தைப் பேன் செய்யாவிட்டால் உங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அதனாலே பெரிய சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00].

இந்த வக்ஃப் துறையிலே, கர்நாடக அரசாங்கம் வக்ஃப் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைத்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் வக்ஃப் மேம்பாட்டிற்காக, ரூ. 15 இலட்சம் கொடுக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தை விட குறைந்த அளவு இருக்கிற மாநிலத்தில் அங்கே இருக்கிற தேவராஜ் அர்ஸ் அரசாங்கம் (குறுக்கீடு), இங்கே ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களை விட பெரிய மாநிலம். ஆகவே, நாம் ரூ. 20 இலட்சமாவது ஒதுக்கவேண்டும், வக்ஃப் டெவலப்மெண்டுக்கு. There is nothing done for the development of wokfi. ஆகவே, அரசாங்கம், வக்ஃப் டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, அந்த வகையிலே காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி, நேரமாகி விட்டது, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிவடைந்துவிட்டது, ஆகையினாலே, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1979-80-வது ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது எனது சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே, இப்பொழுதுதான் ஒரு சர்பிளஸ் பட்ஜெட் இங்கே நிதியமைச்சரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கிறது. அதுவும் சர்பிளஸ் என்று பார்க்கும்போது ரூ. 58 இலட்சம் சர்பிளஸ் நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை இங்கே தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். எப்போதுமே நிதிநிலை அறிக்கை பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்று சொன்னால் தான் அது ஒரு ஹெல்த்தி ஷசன் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொன்னால், ஏதோ பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த மாநிலத்தில் நடைபெற்று அதற்கெல்லாம் நிதி பற்றாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவேதான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக அமைந்து விட்டது என்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆனால், எந்தவித திட்டமும் இந்த மாநிலத்தில் கடந்த 2 ஆண்டுகாலமாக செயல்படவில்லையென்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அதன் சாரணமாகத்தான் இங்கே சர்பிளஸ் பட்ஜெட்டாக ஆகி இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு நன்றாக அறியும் என்று உணர்கிறேன்.

மத்திய அரசின் நிதிக் கமிஷனின் பரிந்துரைக்கேற்ப ஏறத்தாழ ரூ. 150 கோடி தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதன் காரணமாக, எந்தப் பற்றாக்குறையும் ஏற்படாத வண்ணம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட இங்கே வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது உண்மையிலே வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தாலும் எதற்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள்? ஃபினான்ஸ் பிரின்சிபிளுக்கு எதிராக, வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைத் தாங்குபவர்களுக்கு வரி விதித்தால், அது பொருத்தமாக இருக்கும். ஆங்கிலத்தில் கூறுவார்கள், 'டாப் திரிச் அன்ட் பாட் தி பூர்' என்று. இங்கே வரி விதிப்பைப் பார்க்கும்போது, தேங்காய்க்கு வரி, ஹான்ட் மேட் மேச்சஸ்ஸுக்கு வரி என்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலே அது வரவேற்கத்தக்க நிலை அல்ல என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக கர்நாடக மாநிலத்தில் அந்த மாநிலத்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஏறத்தாழ ரூ. 86 கோடி துண்டு விழுகிறது. துண்டு விழுகிற நிதி நிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், ரூ. 30 கோடிக்குத்தான் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இங்கே ரூ. 58 இலட்சம் மிச்சம் வந்திருக்கிற சூழ்நிலையில், இங்கே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி தேவையான என்பதை இந்த அரசு நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஹான்ட் மேட் மேச்சஸ் — குடிசைத் தொழிலாக அமைந்திருக்கிற தீப் பெட்டிக்கு 2 சதவீதம் வரியை விதிப்பதனால் ஏற்பட இருக்கிற விளைவுகளை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான, ஏகதேசத் திற்குத் தேவையானவற்றில் 60 சதவிகிதம் தீப் பெட்டிகளை தமிழ் நாட்டில்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

அது மட்டும் அல்ல. 2 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிற விம்கோ நிறுவனத்தில் அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கிற ஊதியத்தை விட அதிகமாக தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டும் அல்ல அந்த தொழிற்சாலை உறுப்பினர்களில் பலர் அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களாகவே இருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த அரசு நன்கு அறிந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, மத்திய அரசில். கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டால் குடிசைத் தொழில், சிறு தொழில்கள் வளர வேண்டும், அவைகள் வளர்ந்தால் தான் இந்த நாட்டில். தொழில் வளம் பெருகும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும் என்ற நிச்சயத்தில்தான் தொழில் கொள்கையை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கைக்கு மாறாக விம்கோ கம்பெனிகள் வளர்வதற்கு—அந்த வெளிநாட்டு நிறுவனத்திற்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில், தமிழ்நாட்டில் பெரிய அளவில் நடக்கும் இந்த சிறு தொழிலை—மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரிக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பினால் நம்முடைய சிறு தொழில் மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரி நசுக்கப்பட்டு விம்கோ நிறுவனம் தலை தூக்கும் என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக உணர வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு எப்பொழுதுமே மெக்கனைஸ் இன்டஸ்ட்ரி தேவையில்லை. குடிசைத் தொழிலாக கிராமப் புறங்களில் வேலை வாய்ப்புத் தரும் தொழில்களாக எந்தெந்த தொழில்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளுக்கெல்லாம் தேவையான அளவு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். வரிச்சலுகை கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த மாநில அரசு குடிசைத் தொழிலான இந்த மேட்ச் இன்டஸ்ட்ரிக்கு வரி விதித்திருக்கிறது என்று—சொன்னால் அது வரவேற்றக்கூடிய ஒன்றல்ல. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 2 சதவீதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. எத்தனையோ நிறுவனங்கள், கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு 2 சதவீதம் வரி விதிப்பு. இந்த வரி விதிப்பே இல்லாமல் போயிருந்தால் கூட நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு இறுதியில் பற்றாக்குறை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்காது, என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1978-79-ஆம் ஆண்டு நதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தபோது 46 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைய தினம் 31 கோடி ரூபாய்தான் துண்டு விழுகிறது. ஆக வருவாய் ஒரு ஆண்டிலே 15 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. ஆக 1979-80-ம் ஆண்டிலே கூட 2 கோடி ரூபாய் அளவு

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

விற்கு பற்றாக்குறை இருந்தாலும் கூட இந்த ஆண்டு இறுதியில் வருவாய்க் கணக்கில் நிச்சயமாக சரிப் படுத்தப்படக்கூடிய நிலைமையாகவே இருக்கும் என்பதை நான் இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு மது விலக்கை தீவிரமாக அமுல் நடத்தப் பேசுவது, என்று சொல்கிறார்கள். இந்த 2 கோடி ரூபாயை ஈடு கட்ட வேண்டும், வரி விதித்துதான் ஆக வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தால் இந்த மதுப் பொருள்கள் மீதும், மது தயாரிக் கப்படும் மற்ற பொருள்களின் மீதும் வரி விதித்திருக்கலாம். இரண்டுகோடி ரூபாயையும் ஈடு செய்திருக்கலாம். மது விலக்கைக் கூட தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருந்திருக் கும். அதை விட்டு விட்டு ஏழைகள் பாதிக்கக்கூடிய வகையில், மேட்ச் இண்டஸ்டிரிக்கு வரி விதிப்பது முதலாளிகளுக்கு விம்கோ முதலாளிகளுக்கு வால் பிடிக்கும் அரசாகத்தான் இந்த அரசு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பார்க்கின்றபோது ஏறத்தாழ 856 கோடி ரூபாய் வருவாய் கணக்கில் காணப்படுகிறது. 1967-ம் ஆண்டில் இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் படி இந்த வருவாய் கணக்கில் 194 கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 4 மடங்கு அதிகமாக வருவாய் வந்திருப்பதை காணலாம். ஆனால் இந்த அளவுக்கு தனி மனிதனுடைய நிலைமை முன்னேறியிருக்கிறதா? தனி மனிதனு டைய வருவாய் அதிகரித்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிக் பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நிச்சயமாக இல்லை என்று தெரிகிறது. இருக்கிற 24 மாநிலங்களில் தமிழ்நாடுதான் தனி மனிதனுடைய வருவாய் குறைவாக இருக்கும் மாநிலம் என்பதை புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதற்கு என்ன கார ணம் என்பதை இந்த அரசு நிச்சயமாக சிந்திக்க கடமைப் பட்டி ருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

1907-ம் ஆண்டிற்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் ஏழைகள் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக விவசாய தொழில் வளர வேண்டும் என்பதற்காக நமது முன்னோர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மறைய வேண்டும் வறுமை ஒழிய வேண்டும் என்று திட்டங்கள் தீட்டினார்கள். இன்று உணவுப் பொருள் விஷயத்தில் தன்னி றைவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அன்றைய தினம் இருந்த மக்களுக்கு பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்தி இருந்த காரணத் தினால்தான் இன்றைய தினம் உணவுப் பொருகள் விஷயத்தில் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

[பிற்பகல் 12.10]

தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்த சில ஆண்டுகளில் தொழில் துறையில் கவனம் செலுத்தப்படாமல் இருந்ததால், அது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனது போல், தேய்ந்து கொண்டே போய் இருக்கிறது. அதன் பலனாக வறுமை நிலையையும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும் தழைத்து ஒங்கி விட்டது என்பதைத் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த அரசின் தலையாய கடமை என்ன வென்றால், வறுமையை ஒழிக்கவும் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கவும் தான் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திட்டங்களைத் தீட்ட வில்லை என்றால், வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியாது. வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆளுநர் உரையில் 'ஜாப் கேரண்டி ஸ்கீம்' உருவாக்கப்பட்டு, அறிவிக்கப்பட்டது. அதைத் தான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 'வேலை இல்லாமல் இருக்கும் ஒரு சிலருக்கு, படித்த படியாத, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும் திட்டம்' என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். அதற்கு வகுத்து இருக்கும் முறைகளைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. வேலை இல்லாதவர்கள் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் எங்கே போய் அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விவர இல்லை. அப்படிப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தரும் நிறுவனங்களிலும் 10,000, 20,000 50,000 என்று எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. மேலும் கிராமங்களில் வேலை இல்லாமல் இருக்கும் கிராமவாசிகள் தங்கள் பயிர்களை மாவட்ட தலை நகரங்களில் வந்து பதிவு செய்து கொள்வது எவ்வளவு சிரமமாக இருக்கும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். அதோடு, பொதுவாக அந்த மாவட்டத்துக்குள்ளே வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வேளை மாவட்டத்திற்கு வேளியேயும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்று நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்ற கருத்துக்கள் வருகின்றன.

அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், உதியத்தைப் பார்க்கின்றபோது, 3 ரூபாய். அதோடு சிறிதளவு அரிசியும் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை பார்க்கிறபோது மத்திய அரசாங்கத்தின் 'புட் பார் ஒர்க்' என்ற திட்டத்தை அமல் நடத்தப் போவதாக கருதிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களை எண்ணுகிறார்கள். என்று நான் கருதுகிறேன். 'புட் பார் ஒர்க்' என்று மத்திய அரசு நூர்ணயித்து இருக்கும் திட்டமானது இங்கே எடுத்துச் சொல்லி இருப்பதைப் போல் இல்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புட் பார் ஒர்க் என்று மத்திய அரசு 'கம் சொல்லியிருக்கின்ற திட்ட

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மாணது வேலை இல்லாமல் இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குதல், அது மட்டுமல்லாமல், ரோடுகள், பாசனங்கள், ஆகியவற்றை உருவாக்குதல், அதோடு நாட்டிலே தேங்கி கிடக்கும் உணவுப் பொருள்களை செலவு செய்வதற்கான திட்டமாகும்.

ஆகவே தான் தொழிலாளர்களுக்கு தரப்படுகின்ற ஊதியத் திற்குப் பதிலாக உணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்து அதோடு, எஞ்சியுள்ளதற்கு கேஷாக கொடுக்கவேண்டும் என்பது மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம். ஆனால் இங்கே கூறி இருக்கிற திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, 3 ரூபாய் கூலி என்று சொல்கிறார்கள். வேலை இல்லாமல் இருக்கிற நாட்களில் 1 ரூபாய் கூலி அல்லது அதற்கு இணையாக அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிச் செல்லவது மிகவும் மோசமான நிலை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு தொழிலாளிக்கு ஒரு நாளைக்கு 1 ரூபாய் கொடுப்பேன் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்களை பிச்சைக்காரர்கள் ஆக்கும் திட்டமாக இது இருக்கிறது. இது வேலை கொடுக்கும் திட்டமாக இல்லை. வேலை அளிக்கும் திட்டம் என்றால் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அனுதினமும் அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும். வேலை இல்லாமல் இருக்கும் நிலை ஏற்படும் என்றால் அதை எப்படி வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டம் என்று சொல்ல முடியும். அதை எப்படி ஜாப் கேரண்டி ஸ்கீம் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியும்? மத்திய அரசாங்கம் 1977-ம் ஆண்டில் அந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தது. 1977-ல் ஆரம்பித்த திட்டத்திற்கு கடந்த ஆண்டு 200 கோடி ஒதுக்கித்தந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு அதை நாம் ஆரம்பித்து இருந்தால், அந்த 200 கோடி ரூபாயில் நம் மாநிலத்திற்கு கிடைக்கவேண்டிய ஷேர் கிடைத்து இருக்கும். அது தற்போது கிடைக்காமல் போய்விட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. இந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகள் பிரச்சனையை ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும். ஆனால் அதை இந்த அரசு எண்ணிப்பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

இங்கே விவசாயிகளுக்கு நியாயவிலை கிடைக்கவில்லை. 85 ரூபாய் தான் மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஆகவே, விலை போதாது என்று கூறுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இப்போது இருக்கிற பிரச்சனை விலை குறைவு மட்டுமல்ல. குறைந்த விலைக்கும் இங்கே இருக்கிற உணவு பொருட்களை வாங்க ஆள் இல்லை. ஆகவே, அரசே உணவுப்பொருட்களை கொள்முதல் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று பலமுறை கூறி இருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு ஒரு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. தேவைப்பட்டால் அதோடு சேர்த்து மாநில அரசு போனஸ் என்ற முறையில் 10 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கினாலும் நல்லது என்று கூறுகிற அந்த நேரத்தில் கொள்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

முதல் செய்கின்ற அந்த நெல்லைக் கொண்டு “ஃபுட் பார் ஒர்க்” என்ற திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதாகவும் இருக்கும்; விவசாயிகளுக்கு தங்களிடம் தேங்கியிருக்கிற நெல்லை விற்பனை செய்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. ஆனால், அவற்றில் ஏதாவது ஒரு திட்டமாவது நிறைவேற்றப்பட்டதா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே இல்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அல்லது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இந்தத் திட்டங்களை அறிவித்து விட்டால் மக்கள் அதோடு மறந்துவிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ. Memory of man is very short என்று ஆங்கிலத்திலே கூறுவார்கள். ஆகவே, ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதா என்பது பற்றி எள்ளளவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எடுத்துக்காட்டப்படவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

நியாயவிலைக் கடைகள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் அமைக்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்டது. எத்தனை கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டது என்பதை இனிமேல்தான் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக இதுவரையில் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இல்லை என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேற்கே பாயும் நதிகளை கிழக்கே திருப்பி விட்டு, இராமநாதபுரம், நெல்லை, கோவை மாவட்டங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும்; அந்த வகையில் திட்டங்கள் தீட்டி செயல்படுத்தப்படும் ஒரு திட்டம் இருப்பதாக சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் கூறப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை இந்த அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் எடுத்துக் கூறவில்லை; அதைப்பற்றி ஒரு வரி கூட இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்படும் திட்டம் இருக்கிறது. அதைப் போல பெரிய தொழில்களை அமைக்கும் திட்டங்களும் இருக்கின்றன என்ற செய்தி கடந்த ஆண்டு அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருந்தது. இதுவரையில் எத்தனை கிராமங்களில் சிறுதொழில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை இடங்களில் பெரிய தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டன? இனிமேல்தான் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஏற்கனவே அறிவித்த டிஸ்டிரிக்ட் இன்டஸ்டிரியல் சென்டர்ஸ் 8 மாவட்டங்களில் செயல்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது நடைபெறுகிறதா? எந்த அளவுக்கு நடைபெறுகிறது என்பது தெரியாது. ஒருவேளை அதிகாரிகளால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள்ளோ என்று எண்ணுகிறேன். டிஸ்டிரிக்ட் இன்டஸ்டிரியல் சென்டர்ஸ் நிச்சயமாக வெற்றிகரமாகச் செயல்படவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களில் மேலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. எந்த இடத்திலும் தொழில் விருத்தி செய்யப்படவில்லை. அதன் மூலம் தொழில் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் மாவட்டத் தோறும் மாவட்ட தொழில் மையங்கள் அமைக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரை அமுல்படுத்தப்பட்டதா என்றால் இல்லை என்பதைக் கட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதற்காக தமிழ்நாடு முழுவதும் நியாயவிலையில் மீன் விற்பனை செய்யும் கடைகள் அமைக்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டது. ஆனால், எங்காவது அது செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு இடத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட கடைகள் அமைக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. இந்த அறிக்கையிலே அது சம்பந்தமாக எந்த விவரமும் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நலப்படை பற்றி பெரிதாக விளம்பரம் வந்தது. எங்கே நலப்படை அமைக்கப்பட்டது? எந்த கிராமத்தில் அந்த அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது? எங்கும் இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல, படித்த இளைஞர்களுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. இளைஞர் அணியில் ஏற்கனவே வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்ட ஏறத்தாழ 2,000-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். அதற்கு ஸ்பெஷல் டெஸ்ட் ஒன்று நடத்தப்படும் என்று கூறப்பட்டது. ஸ்பெஷல் டெஸ்ட் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் நடத்தப்பட்டுவிட்டது. முடிவும் அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது. ஓராண்டு காலம் ஆன பின்னாலும் இதுவரையில் எவருக்கும் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை.

[பிற்பகல் 12:20.]

அத்து 10(ஏ) (1)-ஆக வேலை பார்த்தவர்கள் ஏறத்தாழ 5 ஆயிரம் பேர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் டெஸ்ட் எழுத பாஸ் பண்ணி இருக்கிறார்கள். இதிலே ஏழை எளியவர்கள் 90 சதவீதம். பேர் பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

ரிசல்ட் வந்த பிறகு ஒரு ஆண்டு ஆகியும் கூட இதுவரையில் அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்த அரசுக்கு எத்தவிதக் கொள்கையும் இல்லை. பொருளாதாரக் கொள்கையும் இல்லை, வேறு எந்தக் கொள்கையும் இல்லை. ஏதோ பல்வேறு அறிக்கைகளைத்தான் இங்கே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர கொள்கை அளவில் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்கே வைத்திருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் பழைய பல்லவியைத்தான் பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உருப் படியான பொருளாதாரக் கொள்கையோ ஏழை எளியவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்று வதற்கோ எந்தத் திட்டமும் இல்லை எனடைதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்குச் சென்ற ஆண்டு 32 கோடி ரூபாய் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறபோது 26 கோடி ரூபாய் மட்டும் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு களில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஆனால் அது வர வரத் தேய்ந்து இப்போது அந்தத் திட்டமே கைவிடப்பட்டு விடுமோ என்ற அய்யப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து பல இடங்களில் ரீசெட்டிங்மென்டுக்கு ஏற்பாடு செய்வதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரீசெட்டிங்மென்ட் ஏற்கனவே நடைபெற்றது. ஆனாலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பட்டாக்கள் ஜாயின்ட் பட்டாக்களாகத்தான் இருக்கின்றனவே தவிர அவை முறையாகச் செய்யப் படவில்லை. மேலும் இதற்கான காரியாலயத்தை மதுரைக்கும் கோயம்புத்தூருக்கும் மாற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழை எளியவர்கள் ஒரு ரிக்கார்டை எடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கோ அல்லது மதுரைக்கோ தான் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, ஏழைகள் பயன் அடைகிற வகையில் திருநெல்வேலியிலே ஒரு காரியாலயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த ரீசெட்டிங்மென்டின விளைவாக பல்லாயிரக்கணக்கான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களிலே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்குகளுக்கு நிறைய ரிக்கார்டுகள் தேவைப்படுகின்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் இந்தக் காரியாலயத்தை திருநெல்வேலியிலேயும் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ள நிவாரணத்திற்காக நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 60 இலட்சம் ரூபாய் கேட்கப்பட்டது. ஆனால், ஒதுக்கப்பட்டதோ 15 இலட்ச ரூபாய்தான். ஒதுக்கப்பட்ட அந்த பணத்திலேயும்

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சரியான அளவிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது 4 இலட்சம், 5 இலட்சம் என்றுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அதனை நிறைவேற்றுவதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே, இப்போது நிதியமைச்சராகவும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராகவும் இருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. மனோகரன் அவர்கள், ஒதுக்கப்பட்ட அந்தப் புணம் வீணாகாமல் அந்த மாவட்டத்தில் செலவழிக்கப்படுவதற்கு சரியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ள நிவாரணத்தின்போது சென்னை நகரில் இருக்கின்றவர்களுக்கு 50 கிலோ அரிசியும் மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு 5 கிலோ அரிசியும் கொடுக்கப்பட்டது நீதியா? மாண்புமிகு முதல்வர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ஆட்சியில் இப்படி நடைபெறலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 20 தீயணைக்கும் நிலையங்கள் அமைக்க இருப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இது குறித்து ஏற்கனவே பல தடவை கூறி இருக்கிறேன். அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற ரப்பர் தோட்டத்தில் அடிக்கடி தீ பிடித்து எரிந்து பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதனால் அரசுக்கும் அதிக அளவில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தீயணைக்கும் நிலையம் இருந்தால் உடனடியாக இந்த விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, குலசேகரப்பட்டணத்தில் ஒரு தீயணைக்கும் அமைப்பை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 850 கோடி ரூபாயில் போதுமான ப்ரப்போர்ஷனில் ஏல். எல்லா இடங்களுக்கும் ஒதுக்கவில்லை என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் மனச்சாட்சியை வஞ்சிக்காமல் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் மாவட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். வட நாட்டை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டு தென்னாடுகளை மத்திய அரசு புறக்கணிக்கிறது என்று இங்கே அமைச்சரவர்களும் பலரும் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய உணர்ச்சி அந்த அளவுக்கு இருக்கும்போது தென் மாவட்டங்களுக்கு அநீதி செய்யலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

அடுத்து, தமிழ் பேசும் பகுதிகள் தாய் தமிழகத்தோடு சேர்ப்பதற்காக பேராடிய தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கின்ற திட்டம் ஏற்கனவே இருந்த அரசு காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டு அமலில் இருந்து வந்தது. பின்னால் அது நிறுத்தப்பட்டது. பின்னால் இந்தப் பிரச்சினை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டு அங்கு இந்தப் பிரச்சினை அடிப்பட்டதின் காரணமாக இப்போது இந்த அரசு அந்த பென்ஷனை கொடுப்ப

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 21]

தற்கு முன்வந்ததை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதில் ஒன்றை கூற விரும்புகிறேன். தியாகிகளுக்கு மட்டும் பென்ஷன் கொடுப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் இல்லாமல்— அதில் பல தியாகிகள் இறந்து போய்விட்டார்கள்— ஆகவே, அவர்களின் குடும்பத்திற்கு இந்த பென்ஷனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையாக கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு நான் தேவையற்ற முறையிலே வேண்டுமென்றே குறைகளைக் கூறுவதாக கருதுகிறது. நான் குறிப்பிடுவது இந்த அரசு தன்னைப்பற்றி அடிக்கடி கரப்ஷன் ஃப்ரீ கெவர்ன்மென்ட்; க்ளின் கெவர்ன்மென்ட் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்த அரசின் மீது குற்றம் சுமத்தியதற்கு, அதன் காரணமாக சர்க்காரியா கமிஷன் ஏற்படுவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தார்கள்? இப்போதைய முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் நீதி அமைச்சர் அவர்களும், சி.பி.ஐ. தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரில் போய் அப்போதைய சர்க்காரைப் பற்றி புகார் கொடுத்தார்கள். அப்படி புகார் கொடுத்ததின் காரணமாக சர்க்காரியா கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவானது, எத்தனை ஆட்கள், எத்தனை நாட்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள், என்பதையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். இது சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை கூட இந்த மாமன்றத்தில் வைத்து ஓராண்டு காலத்திற்கு மேல் ஆகிறது. அதன்மீது நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்? அப்போது இருந்த மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் இருந்த சி.பி.ஐ. விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். பின்வால், சர்க்காரியா கமிஷனின் அறிக்கையில் நிரூபணம் ஆனவர்கள்மீது மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று மத்திய அரசு தெளிவாக கூறியிருக்கிறது. ஏன் நீங்கள் இன்னும் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள், ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள்? யார் யார் மீது குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது என்று சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் மீது ஏன் இதுவரை நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இன்றைக்கு உங்களுடைய ராஜ்ய சபா, பாராளுமன்றக் கட்சியின் தலைவராக இருக்கின்ற சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் மீது குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு உங்கள் கட்சியில் இருக்கின்ற ப.உ.ச. மீதும் குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் மீதும் குற்றம் நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது. இவர்கள் மீதெல்லாம் ஏன் நீங்கள் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று இந்நாட்டு மக்கள் கேட்க மாட்டார்களா என்று உங்களை கேட்க விரும்புகிறேன்.....

1979 மார்ச் 21]

திரு. எஸ்.ஆர். இராதா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அண்ணன் அவர்கள் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் மீதும், ப.உ.ச. மீதும் நாவலர் மீதும் சாட்டப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நீரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதன் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். வர்கள் அத்துடன் நிற்கிறாரா அல்லது குற்றம் சுமத்தப்பட்ட மற்றவர்கள் மீது எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறாரா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கை மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. அவர் மீதா, இவர் மீதா, என்பதெல்லாம் நீங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் குற்றம் நீரூபணம் ஆன சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் மீதும், ப.உ.ச. அவர்கள் மீதும், உங்கள் கட்சியின் அவைத் தலைவராக இருக்கின்ற * அவர்கள் மீதும், மன்னிக்கவேண்டும். நாவலர் அவர்கள் மீதும்...

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: நாவலர் அவர்கள் அவைத் தலைவர் ஆவல். பொதுச் செயலாளர்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நன்றி. பொதுச் செயலாளராக இருக்கின்ற நாவலர் அவர்கள் மீதும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மின்சாரத்துறையில் ஒரு ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னாலும் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்போது சொல்கின்ற விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 22-11-1978-ல் மின்சார இலாகாவில் தூத்துக்குடிக்கு கோல் கொண்டு போவதற்காக டெண்டர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறது. பல டெண்டர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒருவர் 41 ரூபாய் 30 காசு என்று கேட்டிருக்கிறார். இன்னொருவர் 43 ரூபாய் என்றும் கேட்டிருக்கிறார்,

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது, நாவலர் என்று குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக * என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்விதம் அவைக்குறிப்பில் இருக்கலாமா என்பதைத் தலைவரிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 மார்ச் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜேம்ஸ் அவர்களே அதை மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி * என்றிருந்தால் அதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகின்றேன்

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இப்படி 22—11—1978-ல் மின்சார இலாகவில் போடப்பட்ட டெண்டர்களில் ஒருவர் 41 ரூபாய் 30 காசாகவும், இன்னொருவர் 43 ரூபாயாகவும் டெண்டர்களில் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு பேரும் மற்ற பலரும் கான்டிராக்குக்காக டெண்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களில் இந்த வேலை யாருக்கு வந்திருக்கிறது என்றால் குறைந்த ரூபாய்க்கு கேட்டிருந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. 41 ரூபாய் 30 காசு என்று கேட்டிருந்தவர் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர். இவருக்கு எல்லாவித வசதிகளும் இருப்பதாக இலாகா சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-30]

ஆனால், கொடுக்கப்பட்டது வட நாட்டைச் சேர்ந்த, அதுவும் இந்த தொழிலில் வசதியில்லாமல் இருப்பவர் 43 ரூபாய் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பிரைட் சார்ஜஸ், கல்கத்தாவைச் சேர்ந்த, 43 ரூபாய்க்கு ரேட் கேட்டவருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே என்ன இரகசியம் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள இந்த நாட்டு மக்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒன்றும் இரகசியம் இல்லை. அதிலே இருக்கின்ற ஒரே ஒரு உண்மை—இத்தகைய வேலைகளைச் செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கின்றபோது வட நாடா, தென் நாடா என்று பார்ப்பதில்லை. இரண்டாவது, செய்யக்கூடிய சக்தி இருக்கிறதா, அனுபவம் இருக்கிறதா என்பதை பார்த்துத் தான் இவைகள் எல்லாம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. மின் வாரியம் எல்லாவற்றையும் கலந்துதான் முடிவெடுத்திருக்கும்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, அதிகமாக டெண்டர் கேட்டவருக்கு சர்க்கார் கொடுத்ததாகக் கேள்வி. அது மட்டுமல்ல. சர்க்காரிடத்திலே கண்டிப்பு போட்டு, அட்வான்ஸ் வேண்டுமென்றும் சொன்னதாகக் கேள்வி, ஒரு கம்பெனிக்கு சக்தி இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சொல்லும் போது, எப்படி அந்த சக்தியை அளவிடப்போகிறீர்கள் என்பதுதான் ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய கேள்வி.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 21]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, சிவகாசி பஞ்சாயத் யூனியனிலே 31—5—1978 அன்றைக்கு ஒரு செக் லீப் காணவில்லை. அதன் வாயிலாக, ஸ்டேட் பாங்கில் ஒருவர் ரூ. 5,270 காஷ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவல் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தெரிந்து, அதன்மேல் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கேஷன் தொடங்குகிறது. ஆனால், இந்தத் தவறை அங்கே இருக்கின்ற பி.டி.ஓ.வும், மற்றொருவரும் செய்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கேஷன் நடந்தும், இது வரையிலே எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஒரு அமைச்சர் தலையிட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அளவுக்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. எனவே, ஊழலற்ற அரசு என்று பாராட்டுவதற்கு இல்லை. ‘‘கரப்ஷன் பிரீ கீனின் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்’’ என்று சொல்லவேண்டுமா?

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உண்ணா விரதம் சில நாட்களாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் நெய்யாற்று ரைட் பாங்குத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அப்படி எடுத்துக் கூறியும், இதுவரை இந்த அரசு அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை; குளிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை; பாசனத்திற்கு தண்ணீர் வசதி இல்லை. ஆகவே, மிகவும் அத்தியாவசியமான இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியும், ஏற்கனவே இது இன்ஸ்பெக்டர்கேஷன் செய்யப்பட்டிருந்ததும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டத்தைத் நிறைவேற்றித்தந்தால், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்குக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி, பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதால், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்டத்தில் பனையேறும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பனை பொருள்களுக்கு எல்லாம் இன்று கிடைக்கின்ற விலை, அவர்கள் செய்கின்ற உழைப்பிற்குக்கூட போதுமான விலையாக இல்லை. அவர்கள் உற்பத்திச் செலவுக்குகூட விலை கிடைக்கவில்லை. இந்தத்தொழில் இப்போது அந்த அளவுக்கு பின்னடைந்து இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பனை பொருள்கள் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது. இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிலாளர்

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்)

[1979 மார்ச் 21]

களுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையிலே, கொழும்பு நிற்கு இந்தப் பொருள்களை மீண்டும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், என்னுடைய தொகுதியிலே நீண்ட காலமாக ஒரு மருத்துவ மனை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், அந்த வசதி செய்து தரப்படவில்லை. அதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திபல செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் ரப்பர் உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்கிறோம். எனவே, இந்த அரசு மனம் வைத்து அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஓகனேகல்வில் ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டும். காரணம், அங்கே, அதற்கான மூலப் பொருள்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றது. எனவே, இந்த பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஓகனேகல்வில் ஆரம்பிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பேச அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி கூறி நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் சார்பாகவும் தொகுதியின் சார்பாகவும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல திட்டங்களைக் கொடுத்திருப்பதாகவும், நிறைய நிதி ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலுள்ள 234 உறுப்பினர்களில் 180 பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களாக இருப்பார்கள். விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்றபடி கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை அவர்கள் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படி இருந்தும் கூட குவிண்டால் நெல்லுக்கு விலை 85 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதாக ஏற்கனவே ஆளுநர் உரையின்போது சொன்னார்கள். அப்படி இருந்தும் இன்று அவர்களுக்கு வருமான வரி, லாண்ட் ரெவின்யூ

1979 மார்ச் 21] (திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்)

கிஸ்தி வணிகவரி என்றும் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கிடைக்காத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு மேலும் இந்த மாதிரி அதிகமான வரி போடுவது என்ன நியாயம்? முன்பு அதிக உற்பத்தி இல்லாதபோது நெல் 150 ரூபாய் 160 ரூபாய் விற்றபோது ஏன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவில்லை என்று சொல்லி அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இன்றைக்கு நெல்லின் விலை 50 ரூபாய்க்கும் கீழே இருக்கிறது. இந்த நிலை இருந்தால் எப்படி விவசாயி அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முடியும்—நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இப்போது வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும்.

சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் விவசாயிகள் ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்றால் உண்மையில் அந்தப் போராட்டம் எந்த அடிப்படைக் காரணத்தினால் ஏற்பட்டது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்து செயல்பட வேண்டும். சேலத்தில் சில பகுதிகளில் விவசாயிகள் உண்ணா விரதம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொடர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அப்படி ஏன் இருக்கிறார்கள் என்று நிலைமையைப் டரிசீலித்து உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறினால் பெரிய போராட்டமாக உருவெடுத்து அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வந்துவிடும்.

மின்சாரம் வழங்கும்போது சிறு விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா என்றும் பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்றும் அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது. 12 பைசா, 14 பைசா என்றிருந்தால் கூட பரவாயில்லை. மோட்டாருக்கு 5 எச்.பி. இருந்தால் 10 ரூபாயாக இருந்த வரியை 5 ரூபாயாக குறைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக மோட்டாருக்கு வரி என்று தெரியவில்லை அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு மீட்டருக்கு வாடகை 4 ரூபாய் வசூலிப்பது என்பது நியாயம் இல்லாதது. உடனடியாக அதை நீக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட தேதியில் பணம் செலுத்தவில்லை என்று சொன்னால் ரூபாய்க்கு 2 பைசா அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. அபராதத் தொகை தேவையா என்பதை அரசு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள் களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத நேரத்தில் அபராதத் தொகை போடுவது நியாயமில்லை.

[திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்] [1979 மார்ச் 21]

[பிற்பகல் 12.40.]

ஏற்கெனவே விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகவில்லையென்று அரசாங்கத்திலேயிருக்கிற உணவு இலாகாவே சொல்லியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இப்படி தவறுதல் வட்டி போடுவது எந்த வகையிலே நியாயம்? நாட்டிலே இருக்கிற நாலரைக் கோடி மக்களுக்கு உணவு அளிக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு இப்படி மேலும் தவறுதல் வட்டி போடுவது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே குவித்தலை பகுதியிலே 6, 7 ஆயிரம் ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன், அங்கே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று. எங்களுடைய பகுதியிலே அடிக்கடி தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அவசியமாக என்னுடைய தொகுதியிலே தாலுக்கா தலைநகரமாக இருப்பதாலே தீயணைப்பு நிலையத்தை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களிலே 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட படிக்காத வர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே சாதாரண கூலி வேலைக்குக்கூட வருவது என்றால், கரும்பு வெட்டுவதற்கு ஆண் என்றால் 10 ரூபாய், பெண் என்றால் 5 ரூபாய் என்றும் கூலி அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஒரு ரூபாய், 3 ரூபாய் கூலி என்று கொடுத்தால் எப்படி வேலை செய்யத் தொழிலாளர்கள் வரப் போகிறார்கள்? இதுவெல்லாம் வெறும் கண் துடைப்பாக இருக்கக்கூடாது. இப்படிப் போட்டிருப்பது நியாயமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே மணப்பாறை பகுதியிலே குடிநீர்ப் பிரச்சினை பற்றி ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் அந்தப் பகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அதை இந்த ஆண்டாவது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முசிரியிலிருந்து குளித்தலை செல்லும் வழியில் ஒரு பாலம் கட்டப்படுகிறது. அந்தப் பாலத்தை 3 ஆண்டுக் காலமாக வேலை செய்து கட்டி வருகிறார்கள். இன்னும் பூர்த்தியாக வில்லை. அதே நேரத்திலே இரண்டு தாலுகா தலைநகரங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. அதற்கு லைட் போட வேண்டும். லைட் இல்லாமல் திறப்பு விழா நடத்தப் போவதாக கேள்விப் பட்டேன் அப்படியில்லாமல் லைட் போட்டால் அந்தப் பகுதி ஊருக்கு நன்மையாக இருக்கும். அதை செய்ய வேண்டுமென்று கேசடுக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21] [திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்]

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே கிருதமால் நதி—பரலையாறு பகுதியில் 183 லட்ச ரூபாய்ச் செலவில் 100 குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்து 12,500 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 100 கிணறு வெட்டி எப்படி 12,500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாயும் என்பது எந்த அடிப்படையில் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை, அது வெறும் ஏமாற்று வித்தையாகத்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்து கிட்டத்தட்ட 2 ஆண்டுகாலமாகப் போகிறது, எந்தவிதமான சாலையும் செப்பனிடப்படவில்லை எங்கள் பகுதியிலே சாலைகள் எல்லாம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்டு மோசமாக இருக்கின்றன, அவைகளைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே இனுங்கூர் என்ற இடத்திலே ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு லெட்டர் மூலமாகவும் தெரிவித்து இருக்கிறேன். நேரிலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே போட்ட படுக்கைகள்தான் இருக்கின்றன. வீணாகி விட்டன அவை. ஆகவே அந்தப் படுக்கைகளை மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே மினி பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை என்னுடைய பகுதிக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக 2 கோடி சில்லறை ரூபாய் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே 234 தொகுதிகள் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன. அப்படி பார்க்கிறபோது 2 கோடி சில்லறை ரூபாயை ஒதுக்கினால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் எத்தனை வீடுகள் கட்ட முடியும்—இது வெறும் பெயரளவிலே இருக்கிறது, ஏட்டள வில்தான் இருக்கிறது. இதைச் செயல் அளவில் செய்ய முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று அவையின் முன்பு இருக்கின்ற 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கிடையில் நான் ஃபார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களையும் கூறுவதற்கு அனுமதி வழங்கியமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இதனுடைய மொத்த சாராம்

[திரு. கே. சுந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

சத்தைக் குறித்துப் பார்க்கின்றபொழுது, நம்முடைய நாட்டிலே யுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், நலிந்தவர்கள், மெலிந்தவர்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், வலி விழந்தவர்கள், அரசின் உதவியைக் மிகவும் நாடும் தன்மையிலே உள்ள மக்கள் ஆகியவர்கள் இருக்கும் இடம் கிராமப்புற மக்கள் என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர்களுக்கு எந்த முறையில் எந்தெந்த துறைகளில் வழங்கினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறும் என்ற நன்னோக்கோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதே நிலையில், உத்தேசமாக அம்மாதிரி நல்லதாக இருந்தாலும் கூட, விரும்பிய விளைவுகள் ஏற்படும் அளவில் விரிவான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அதற்குரிய வழிவகைகள் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்ற உண்மையையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, இந்த அளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த அளவில் பார்வார்ட் பிளாக் கட்சி நன்னோக்கோடு நல்லெண்ணத்தோடு மக்களின் நலனை எண்ணித் தயாரிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை என்று வரவேற்றாலும், உரிய முறையில் இன்னும் பிரச்சனைகளை—குறிப்பாக விவசாயிகள் போன்றவர்களின் பிரச்சனைகளைக் குறித்துச் ஆக்க ரீதியான திட்டங்களை வைத்து, அணுகுமுறையை இன்னும் நல்லமுறையில் செயல்படுத்தும் திட்டத்தை உருவாக்கவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது, அரசினுடைய உள்ளுணர்வுகளை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு வட மாநிலங்களில் விளைகின்ற கோதுமைக்குக் கொடுக்கும் அளவிற்கு உள்ள மானியத்தை, தென் மாநிலங்களில் விளைகின்ற விளை பொருட்களுக்கும், உதாரணமாக நெல் போன்ற பொருட்களுக்கும் தகுந்த விலையைக் கொடுக்க வேண்டும், குவிண்டாலுக்கு 120 ரூபாய்—குறுக்கீடு—129 ரூபாய் கொடுத்தாக வேண்டும், இன்னும் கரும்பு போன்றவைகளுக்கு உரிய அளவில் கட்டுப்படியாகக் கூடிய அளவிற்கு விலை கொடுக்க வேண்டும், இல்லையேல் தமிழக அமைச்சரவை உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற இக்கட்டான நிலைமை வந்து விடும் என்று அவர்கள் தன்னுடைய உணர்வுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்களை, தமிழக விவசாயிகளின் சார்பாகப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், இதை நான் வரவேற்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அமைச்சரவையின் ஒப்புதலைப் பெற்றோரோ பெறாமலோதான் ஒரு விவசாயப் பெருங்குடும்பம் என்ற

1979 மார்ச் 21] [திரு. கே. கந்தசாமி]

முறையில், விவசாயிகளின் குறைகளைப் புரிந்தவன் என்ற வகையில் தன்னுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்தமைக்காக மறுபடியும் நான் என்னுடைய நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இப்படிச் சொல்வதன் மூலம்— ஆசிரியரே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்காமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தால் மாணவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதைப் போல, ஆட்சியில் கோலோச்சுகின்ற நீங்களே உண்ணாவிரதத்தில் இருந்தால் ஆட்சியின் நிலைமை என்னவாகும், மக்களின் நிலைமை என்னவாகும் என்ற கேள்விக் குறிக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டும், அல்லது இருக்கப் போகிறீர்கள் என்ற முடிவு திருப்தியாக இல்லை, அது உங்களுடைய உள்ளுணர்வை, நல்லெண்ணத்தைத் தெரிவிக்கிறது என்பதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். அந்த அளவிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் வரிசையில் மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இருக்கிறார்கள்—கலைஞர் அவர்கள் இப்பொழுது இல்லை என்றாலும், பிரதான எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழுவை அமைத்து, அத்தனைக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண மத்திய அரசை எந்த முறையில் அணுக வேண்டும், எதைச் சொல்வதன் மூலம் அவர்களைக் கேட்கச் செய்ய வேண்டும் என்று அறிய வேண்டும். செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கைப் போல என்ற பழமொழிக்கு ஒப்ப, அவர்கள் தென் மாநிலங்களிலிருந்து கத்திக் கொண்டே இருக்கட்டும், நாம் வட மாநிலங்களுக்கு அளிக்கின்ற சலுகைகளை அளித்துக் கொண்டே இருப்போம், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்ற அளவிற்குச் செயல்படுவார்களேயானால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் மிகவும் தீவிரமாகப் பேசினார்கள், அன்றைக்கு வாக்கவுட் பண்ணினார்கள், நான் வரவில்லையென்று கூட வருத்தப்பட்டார்கள். விவசாயிகள் பிரச்சினையில் நான் அன்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம், விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை, நியாயமான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இதில் அரசியலைப் புகுத்தாமல்— நம்முடைய நாராயணசாமி நாயுடு சங்கம் இருக்கிறது—மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொல்வதைப் போல மக்களைச் சங்கூடத்திற்கு ஆளக் காமல், விவசாயிகளின் நியாயமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி, உட்கார்ந்து பேசி, கட்சி சார்பற்ற முறையில் எந்த அளவிற்குத் தீர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று அருள்கூர்ந்து அத்தனை பேரும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

1979 மார்ச் 21]

(பிற்பகல் 12-05.)

இப்படி அரசுத் தரப்பில் தயார் என்ற நிலையை அறிவித்து பின்னால் நாமும் இதற்கு உடந்தையாக இருந்து ஒரு சுமுகமான நிலையிலிருந்து மத்திய அரசை வலியுறுத்துகிற அளவுக்குச் செயல்படத் தவறினால், நான் ஐயப்படுகிறேன், அரசைப் பொறுத்தவரையில், எதற்கும் தயார் என்று இருந்தும் எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் முறையோடு அணுகவில்லை என்று நம்மீது பழியைச் சுமத்துகின்ற நிலை ஏற்படும் என்று நான் எச்சரிக்கையோடு சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, அந்த உணர்வோடு நான் எடுத்துக் காட்டி, ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மார்க்சிஸ்ட் கட்சித் தலைவர். ஒன்றைச் சொன்னார். மத்திய அரசு அவ்வாறு செய்திருக்கிறது, ஆனால், மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்தது 5 இலட்சம், 10 இலட்சம் டன்னாவது உணவு தானியங்களை, ரூ. 85-க்காவது வாங்கிக் கொள்முதல் செய்யக் கூடாதா? விவசாயிகளைப் பாராமுகமாக விட்டால் அவர்களுடைய நிலை என்னவாகும், என்று

திரு. என். பழனிவேல் : மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ரூ. 85-க்கு கொள்முதல் செய்யுங்கள் என்று சொல்லவில்லை, குறைந்த பட்சம் ரூ. 100-க்காவது கொள்முதல் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : அரசு நிர்ணயித்த ரூ. 85-க்காவது நீங்கள் 10 இலட்சம் டன்னாவது கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னது, ரூ. 100 நியாய விலை கிடைத்தாக வேண்டும், நீங்கள் ரூ. 120 கோரியிருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் ரூ. 100-வது சோரினால் போதும் என்ற கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அந்த அளவு செய்ய வேண்டுமென்று நானும் வலியுறுத்துகிறேன்.

சுரும்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில் நான்கூட, நாராயணசாமி சங்கத்திலே சேர்ந்து வரி கட்டவில்லையென்று சொன்னேன். சுரும்பு விலை சென்ற ஆண்டு டன்னுக்கு ரூ. 125. என்று சொன்னார்கள். இந்த வருஷம் ரூ. 96 தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ரூ. 78 தான் கொடுத்தார்கள் நஷ்டம் என்று சொல்லி. எப்படி, சம்சாரி வாழமுடியும்? அலங்காநல்லூரைப் பொறுத்தவரையில், வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த சிங் ஒருவர் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தார். அவரை, சதனாலோ மாற்றினார்கள். அதற்குப் பின்னாலே வந்தவர்களை

1979 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

திறம்பட நடத்தவில்லையென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கேயுள்ள, லோக்கல் ஆபீசர்ஸைப் போடும்போது, இங்கே உள்ள லோக்கல் பாலிட்டிக்ஸில் மிங்கிள் பண்ணி, அங்கே இருக்கிற நிர்வாகத்தைச் சரிவர நடத்தத் தவறி விட்டார்கள். அதைச் சரி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல், வெங்காயத்தைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டு ஒரு விலை இருந்தது, அதற்கு முந்தைய ஆண்டு ஒரு விலை இருந்தது. வெங்காயத்தை உற்பத்தி செய்து, எடுத்து விற்பதில், எடுப்புக் கூலியாவது வருமா என்ற நிலையில், உற்பத்தி செய்ததை எடுத்துக் கடையில் கொண்டு போய் விற்பது இலாபம் சம்பாதிப்பதற்குப் பதிலாக, எடுப்புக் கூலியாவது மிச்சம் என்ற நிலையில், எடுக்காமலேயே, நிலத்தில் உழுது விட்டான். ஆகவே, கடனைத் திருப்பித் தராதே என்று நாயுடு மாதிரி யார் சொன்னாலும் அவன் பின்னாலேதான் போவான் விவசாயி. நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அமைச்சரை, வேதனையோடு இருக்கிற விவசாயி, கிஸ்தி பணம் கட்டாதே என்று யாராவது சொன்னால், அவன் பின்னால்தானே போவான் எத்தனையோ தொழில் அதிபர்கள் கொடுக்காமல், பொய்க் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நஷ்டக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எத்தனையோ முதலாளிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்குள்ள கடனைச் சுத்தமாகத் தள்ளினால், ரூ. 200 கோடிக்குள்ளேதான் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஏன் ரைட் ஆப் செய்யக் கூடாது. 10 தொழில் அதிபர்களுக்குத் தள்ளுபடி செய்வது போல், விவசாயிகளுக்குத் தள்ளுபடி செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறேன். எங்கள் அணியில் யாருங்கள், கடனைக் கட்டாதே என்று சொன்னால், போகத்தான் செய்வான். குருடனுக்குக் கண் பார்வை வேண்டும். யார் கொடுத்தால் என்ன? அந்த நிலைக்கு மக்கள் வந்து விட்டார்கள், விவசாயிகள் வேதனையோடு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் இன்னும் சம்பந்தப்பட்ட மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களும் ஏற்கனவே, ஈடுபட்டு பேசி வருகிறார்கள்.

இதை மிக்க கவனத்தோடு அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசியல் விஷயங்களாக ஆக்கி விட வேண்டாம். சாதாரண சின்ன விஷயங்கள் இல்லை இவை. லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய உயிர்ப் பிரச்சினை, இந்த நாட்டினுடைய மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. யார் யாருக்கு வட்டியைத் தள்ள முடியுமோ, யார் யாருக்கு கடனைத் தள்ள வேண்டுமோ என்று யார்த்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

அடுத்தது மீட்டருக்குக் கட்டணம். மீட்டரின் விலையே 85 ரூபாய்தான் என்று சொல்கிறார்கள். மாதா மாதம் 5 ரூபாய் என்று சொன்னால் எவ்வளவு வருஷங்களுக்கு கட்டிக் கொண்டிருப்பது. இதையெல்லாம் குறைத்து இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். It is only a synopsis ஒரு வீட்டை கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் பிளான் போட்டு என்ஜினியரைக் கூப்பிட்டு படிப்படியாகக் கட்டவேண்டும். அதே போல இந்தக் கிராமப்புற வேலைத் திட்டத்தில் மொத்த விவரங்களும் சொல்லப்படவில்லை. It is not an encyclopadia வாழ வழியில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும் உழைக்கத் தயாராக இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வாழ வழி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நாம் என்ன solution கொடுத்திருக்கிறோம் வாழ்க்கையில் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ கொடுத்திருக்கிறோம். ஒன்றுமே இல்லாததற்கு இதுவாவது என்று something is better than nothing ஆனால் இது மட்டுமே அவர்களுக்குப் போதாது. This is not the only solution, permanent solution. It is only an attempt Earnest attempt on the part of the Government to save the starving millions சில உண்மைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, உழைக்கும் மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் உண்ண உணவோ, உடுக்க உடையோ இருப்பதற்கு இடமோ இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 3 ரூபாய் கூலி, கோதுமை அல்லது ஏதாவது உணவுப் பொருள் என்று சொன்னால், என்ன உணவுப் பொருள், எவ்வளவு கோதுமை, எவ்வளவு அரிசி கொடுப்பீர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் இன்னமும் நலமாக இருக்கும். இது ஏதோ vague ஆக இருக்கிறது. அதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலை இல்லாத நேரத்தில் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபோதும். அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டுகிறது அரசு என்றால் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் நான் உழைக்கும் வர்க்கம். உழைப்பவர்கள் பக்கம். தொழிலைக்கும்பிடுபவன். work is worship என்று உழைப்பை வணங்கும் தேவர் பரம்பரையில் வந்தவன்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று 100 பேர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகளை செய்து தர, மீதி இருக்கும் தொழி

1979 மார்ச் 21]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

லாளர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் இருப்பவர்கள் போராட்டம் நடத்தக்கூடிய நிலை உருவாகியுள்ளது. கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கிற, பி.ஏ., எம்.ஏ., எம்.எஸ்.சி. என்று படித்து விட்டு 100, 150 கொடுத்தால் கூட வேலைக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எந்த வேலையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்.

இங்கே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக இருப்பார்கள். அவர் மனைவி டாக்டராகவோ, கிளார்க்காகவோ. அல்லது ஏதோ ஒரு தொழிலை செய்பவராக இருப்பார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை என்று முறையிடுகிறார்கள். போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். உடனே அவர்களுக்கு கொடுக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு நிதி அமைச்சருக்கோ, முதல் அமைச்சருக்கோ, அமைச்சராக இருந்துதான் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்று இல்லை. பதவி போனாலும் கூட அவர்களுக்கு கவலை இல்லை. ஆனால், கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற லட்சக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கூலி நிர்ணயமும் எவ்வளவு தேவை என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னை வந்திருந்தபோது அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது— இங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அவரிடம் போய் தங்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவர்களும் அனுதாபத்தோடு கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் புரிகிறது உங்களுடைய நிலைமை, ஆனால் உங்களைவிட அதிகம் உழைக்கத் தயாராக இருக்கிற லட்சக்கணக்கான கிராமப்புற மக்கள், அடிப்படைத் தேவைகள் கூட பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை கவனித்து விட்டு வருகிறேன். அது வரையில் லாக் அவுட், போராட்டம் என்று நடத்தாமல் இருங்கள். இல்லையென்றால் ஜெயிலில் போட்டு விடுவேன் என்று சொன்னார்கள். மக்களும் ஒழுங்காக வேலை பார்த்தார்கள். ஆகவே இதில் அரசியல் நோக்கு கலக்காமல் முடிவு எடுக்க வேண்டும். இருக்கும் குறைகளை ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், ஆதரித்துத் தான் ஆக வேண்டும் என்று இல்லாமல் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் நல்ல திட்டங்களை பாராட்ட வேண்டும். யோசனைகளை சொல்ல வேண்டும். ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் இதற்கு அரசியல் சார்பற்ற நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று

[பிற்பகல் 1.00]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த அமைச்சர் பதவியை வைத்துத்தான் வாழவேண்டும் என்று இல்லை. இருக்கிற வரைக்கும் நியாயமாகச் செயல்பட்டு இல்லாதவர்களுக்குச் சிலவற்றைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் 6 பேர் பேச வேண்டும். முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1979 மார்ச் 21]

திரு. கே. கந்தசாமி : அறநிலையங்களைப் பற்றி, கோவில் களைப்பற்றி இதிலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. செகுலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிவிட்டு, அறநிலையங்களைப் பற்றியோ, அல்லது அவற்றைப் பாதுகாப்பதைப் பற்றியோ ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இந்து மதத்தைத்தான் எல்லோரும் சாடுகிறார்கள். இங்கேயுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது சொல்கிற பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை பற்றி நான் ஒன்றும் கூற விரும்ப வில்லை. ஆனால் நாங்கள் தெய்வ பக்தி உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டப்படி எங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அறநிலையங்களுக்கு இருக்கும் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்ய குத்தகைதாரர்கள், பாக்கி தரவேண்டியதை வருவித்து, அந்தக் கோவில் ஊழியர்களுக்கு சம்பளமும், அந்தக் கோவில்கள் நல்ல முறையில் பூசை முறைகளைச் செய்யவும் வழிவகை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இன்னும் பாதுகாப்பு தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். இறைவன் இரு கைகளையும் கொடுத்து, அவர்களுக்கு தோட்டி வேலையும் கொடுத்து இருக்கிறான். எல்லோருக்கும் இரு கைகளைத்தான் ஆண்டவன் கொடுத்து இருக்கிறான். அதிலே வேறுபாடு கிடையாது. அப்படி இருக்கிறபோது இங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பல்வேறு இடங்களில் இம்சிக்கப்படுகிறார்கள். (குறுக்கீடு). தோட்டி வேலை என்பது ஒரு வேலை. வக்கீல் வேலை எப்படி ஒரு வேலையோ அப்படி ஒரு வேலை அது. அதை ஒரு தொழில் என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேன் யாரையும் புண்படுத்தவேண்டும் அல்ல. ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை இம்சிக்கப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கவேண்டும். மற்ற மக்களோடு அவர்கள் வாழவும், அவர்களிடையே வேறுபாடுகளை நீக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஐ.என்.ஏ.க்கு 75 ரூ. என்று இருந்ததை 100 ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதை 150 ஆக உயர்த்தவேண்டும். அவர்கள் தியாகத்தில்தான் நாம் இன்றைக்கு வாழ்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் அந்த உயர்வு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் சார். நேற்று 4½ மணிக்கு சட்டமன்ற விடுதியில் திருடிய திருடனை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து பிடித்து, போலீசில் ஒப்படைத்து இருக்கிறோம். சபாநாயகர் அவர்கள் அளித்த தீவிர போலீஸ் பந்தோபஸ்து இருந்ததால்தான் இதைக் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். திருடப்பட்ட பொருள்கள் நாங்கள் இப்போதே பெற முடியுமா அல்லது கோர்ட்டிலே போய்தான் பெற முடியுமா என்பதை அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

திரு. செ. சிவசாமி : அங்கே எம்.எல்.ஏ.க்கள் யாரும் அவனைப் பிடிக்கவில்லை. போலீஸ்காரர்கள் தான் பிடித்தார்கள்.

திரு. சு. பாலன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழக சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்த அவையில் இப்போது 3-ம் முறையாக ஆளும் கட்சிய வரவு-செலவு திட்டமானது வைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த இரண்டு முறை அளிக்கப்பட்ட வரவுச் செலவு திட்டத்தில் பல அம்சங்கள் சொல்லப்பட்டது. அவைகளை இந்த அரசு எந்த அள விற்கு நிறைவேற்றி உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதைவிட மிக வேகமாகவும், புரட்சிகரமாகவும் இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றுவோம் என மக்களுக்கு உத்தரவாதத்தை அளிக்காமல், வெறும் படிப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் உகந்ததாக உள்ள ஒரு அறிக்கையை இங்கே தந்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த அறிக்கை மீது பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட அறிக்கையை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டு வருகிறபோது எதிர்க்கட்சிகள் அவற்றின்மீது குறை கூறுவதையே நோக்கமாக இந்த மன்றத்தில் கடைபிடித்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சி யால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கையினை எதிர்க்காமல் பாராட்டி வேண்டியவற்றைப் பாராட்டி, எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பு, குறிப்பாக, கிராமப் பகுதியில் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கல்வி, மருத்துவ வசதி ஆகியவற்றை அதிகப்படுத்துவோம் என்றும் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசு கிராம மக்களின் பெரு வாரியான வாக்குகளைப் பெற்று வந்தவர்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் இதே நேரத்தில் சென்னை போன்ற பட்டினப் பகுதியில் வாழும் படித்த எளிய ஏழை மக்களுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கும் மக்களுக்கு அன்றாடம் உணவு இல்லாமல் இருக்கும் மக்களுக்கு குடிசைப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டமும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

2.25 கோடி ரூபாய் செலவில் நவீன ஆட்டு இறைச்சித் தொட்டி அமைக்க முடிவு செய்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கப் பெற்றது. ஏற்கெனவே சென்னையில், குறிப்பாக எனது தொகுதியில் பெரிய அளவில் ஒரு ஆட்டுத் தொட்டி உள்ளது. அங்கு தினம் ஆயிரம் ஆடுகள் வெட்டப்படுகின்றன. அது

[திரு. சு. பாலன்]

[1979 மார்ச் 21]

மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமானது. அதை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தனதுமான அக்கரையும் காட்டவில்லை. அது ஏன் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு' என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தொகுதியில் இருக்கும் இந்த ஆட்டுத் தோட்டியை நல்ல முறையில் அமைக்க தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதை நல்ல முறையில் அமைத்தால் நீங்கள் உருவாக்கப்போகும் திட்டம் நல்லமுறையில் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப் பொருளாதார வளர்ச்சி அடிப்படையில் கறவை மாடு, ஆடு, கோழி வளர்ப்பு, பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல் போன்றவைகளுக்கு 7.12 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அரசு உதவி செய்வதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சிறப்பாக பயன்பெறுவர் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அந்த மக்களுக்கு கண் துடைப்பாக இருக்குமே தவிர ஒன்றும் ஏற்படுத்தாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சொல்லப்பட்ட திட்டங்களில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் எவ்வளவு பேர்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லியிருந்தால் அந்த மக்கள் பாராட்டுவார்கள்.

இந்த ஆண்டு 11,000 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்யப்படும் என்ற அடிப்படையில் 25,526 அரிசன குடியிருப்புகளில் 25,305 குடியிருப்புகளுக்கும் மின்னணைப்பு வழங்கப்பட்டு விட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள் மீதமுள்ள குடியிருப்புகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு விடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது இந்த மின்சாரம் வழங்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களில் சரிவர மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏராளமான கிராமங்கள் இருளில் காட்சியளிக்கின்றன. இந்த இருளைப் போக்கும் அளவுக்கு நீங்கள் அவசரமாக வேலை செய்ய வேண்டும். நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட இடங்களில் நல்லமுறையில் பழுதுபார்த்து, நல்ல முறையில் வீசுக்கு எரிய வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. சு. பாலன்]

கல்வியின் அடுத்த ஆண்டு புதிய வகுப்புகளைத் தொடங்கவும், மாலைநேர வகுப்புகளைத் தொடங்கவும் மொத்தம் 8 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், பல கல்வரிகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெரம்பூர் பகுதியில் டாக்டர் அம்பேத்கார் கலைக்கல்லூரி டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் திறக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரிக்கு எந்தவிதமான மேம்பாடும் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் கல்லூரிக்கு சுற்றி மதில் சுவர் அமைக்க வசதி இல்லை. இந்த ஆண்டில் அரசாங்கம் அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவவசதியைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால், நீண்ட காலமாக சென்னையில் மனநோய் மென்டல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு ஏராளமான மனநோய் நோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த கட்டடம் ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டது. அது சரியாகப் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய அவைத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கூட தெரியும் அவர்கள் ஒரு விழாவுக்கு வந்தபோது அங்கே சொல்லப்பட்டது. அந்த மருத்துவ மனைக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்யப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் அங்கு வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கும், வேலை செய்கின்ற மற்றவர்களுக்கும் வீட்டு வசதி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நல்ல வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீர்-வடிகால் வாரியம் ஒன்றாக இருந்தது இப்போது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றாக இருந்தபோது சென்னை மாநகரில் குடிநீர்-வடிகால் வாரியம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டது. நல்ல முறையில் வேலைகள் நடந்தது என்பதை சென்னையிலே இருக்கிற மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, சென்னை மாநகருக்கு தனியாக குடிநீர் வழங்குதல் கழிவுநீர் அகற்றுதல் வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எந்த விதமான குறைபாட்டைச் சொன்னாலும் கேட்பாரற்று இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில், மாநகராட்சிக்கு வருங்கால மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட பெரும் குழாய்கள் எல்லாம் இன்று பழுதடைந்து காணப்படுகின்றன. அந்தக் குழாய்களைப் பழுது பார்த்து, இன்றுள்ள மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப, நவீன முறையில் அமைத்து செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. பாலன்]

[1979 மார்ச் 21]

என்னுடைய தொகுதியில் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக ஏராளமான குடிசைகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டன. அந்தக் குடிசைகள் கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகியும் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் குடிசைகளை மாற்றி, நல்ல வீடுகள், தனி வீடுகளாக கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

சென்னையில் விமாசர்பாடி பகுதி மிகவும் பள்ளமான பகுதியாக இருக்கிறது. அதனால் அடிக்கடி அங்கே வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. அங்கே வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட கூவம் ஆறு தான் காரணம். ஆகவே, கூவம் ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் மதில் சுவர் எழுப்பி, தண்ணீர் பெருக்கு ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மிற்பகம் 1-10]

*திரு. வ. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அறிக்கையில் கூறியுள்ளதுபோல் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை அதிகம் குறிப்பாக ஏழை எளியோர் வாழும் கிராமப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதிலும், கல்வி, மருத்துவ வசதிகளை அதிகப் படுத்தி அவற்றைப் பரவலாக்குவதிலும் அரசு முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளது. மேலும் வேளாண்மை உற்பத்தி, கால்நடை வளர்ப்பு, பால்பண்ணைத் திட்டங்கள், வனவளம், மீனளம், கிராம வளர்ச்சி, பாசனவசதி, தொழில்வளர்ச்சி, கைத்தறி வளர்ச்சி, தொழிலாளர் நலன், பெருநகர வசதி, அரசு அலுவலர் நலன், முதியோர் உதவித்தொகை போன்ற பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு வசதி அளித்திருக்கும் அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் உள்ள அரிசன பழங்குடி மக்கள் நல வளர்ச்சிக் கென 18.3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது மிகவும் குறைந்த தொகையாகும். குறிப்பாக பழங்குடி மக்கள் இன்னும் மற்ற கிராமப்பகுதி மக்களைப் போல் 25 சதவீதம் கூட முன்னேறவில்லை என்பதும் தெரிய வருகிறது. மற்ற கிராமப் பகுதி மக்கள் பெற்றுள்ள சாலை வசதி, மின்வசதி, பஸ்வசதி, குடிநீர் வசதி, வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதி, பாதுகாப்பு போன்ற வசதிகளை அவர்கள் பெற்றதில் 25 சதவீதம் கூட பழங்குடி மக்கள் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அவர்களுக்கு அதிக நிதியினை ஒதுக்கி அவர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெற அரசு தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்கள் கடனிலிருந்து விடுபட கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்து இவர்கள் பட்டுள்ள கடன்களை தீர்க்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

1979 மார்ச் 21] [திரு. வ. சின்னசாமி]

கொல்லிமலையில் வனஇலாக்காவில் உள்ள மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளை பிரித்துத் தந்து பழங்குடி மக்கள் காபி, ஏலம் போன்ற பயிர்களை செய்து பிழைக்க வழி செய்ய வேண்டுகிறேன்.

தற்பொழுது பழங்குடி மர்கள் பயிர் செய்து வரும் நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து தரவேண்டுகிறேன். முள்ளுக்குறிச்சி, மங்களபுரம் போன்ற பகுதிகளில் சுமார் 20 ஆண்டுகளாக பயிர் செய்துவரும் விவசாயிகளுக்கு, அந்நிலங்களை உடனடியாக பட்டா செய்து தர ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

நாமக்கல்லிலிருந்து புதுச்சத்திரத்திற்கும், நாமக்கல்லிருந்து பேருக்குறிச்சிக்கும், நாமக்கல்லிலிருந்து காந்திபுரம் ராமநாதபுரம் வழியாக காரவெளிக்கும் ஆக மூன்று டவுன் பஸ்கள் விட கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேந்தமங்கலம் தொகுதி சேலம் மாவட்டத்தில் அதிக அளவு மரவள்ளிக்கிழங்கு கிடைக்கும் பகுதியாகும். இக்கிழங்குகளைப் பயன்படுத்தி எனது தொகுதியில் ஒரு பெரிய ஜவ்வரிசித் தொழிற்சாலை ஒன்றும், ஒரு குளுகோஸ் ஃபேக்டரி ஒன்றும் ஏற்படுத்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். மேலும், நாமக்கல, பகுதியில் தமிழகத்தில் மற்ற பகுதிகளுல் இல்லாத அளவு கோழி அதிகமாக உற்பத்தியாகும் பகுதியாகும். இங்கு கிடைக்கும் முட்டையை பயன்படுத்தி முட்டைப்பவுடர் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்க வேண்டுகிறேன்.

நாமக்கல்லுக்கு வரும் காவிரி நீரைச் செல்லப்பம்பட்டி புதுச்சத்திரம் வழியாக ராசிபுரம் நகருக்கு கொண்டு வந்து அங்குள்ள நீர்ப்பற்றாக்குறையைப் போக்க ஆவன செய்ய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேந்தமங்கலம் குடிநீருக்கு ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ள தற்கு அம்மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந் நகருக்கு குடிநீர் விவரவில் கிடைக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். காளப்பநாயக்கன்பட்டிக்கும் குடுநீர் விரைவில் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

காந்திபுரம் காரவளி சாலையை தார் சாலையாக அமைக்க விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொல்லிமலையில் உள்ள யூனியன் சாலைகளை நெடுஞ்சாலை கிராமப் பனித்துரையின் மூலம் எடுத்து தார்சாலை அமைக்க கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வ. சின்னசரமி]

[1979 மார்ச் 21]

எனது தொகுதியில் உள்ள தாண்டாகவுண்டன் பாளையத்தில் உள்ள மக்கள், மாக்கல் சுட்டி செய்து பிழைப்பவர்கள், அவர்கள் செய்து வரும் கைத்தொழில் பாதிக்கும் வகையில் அப்பகுதியில் உள்ள மாக்கல் காட்டை இரண்டு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு, முன் இருந்த அரசு குத்தகைக்கு விட்டதால், இன்று அப்பகுதி ஏழை மக்கள் கைத்தொழில் செய்து பிழைக்க வழியின்றி அவதியுறும் நிலையைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள காவல் நிலையங்களில் போதிய காவலர்கள் இல்லாத நிலையைப் போக்க கூடுதல் காவலர்களை நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு மனை நிலம் வழங்குவதில் ஏற்படும் தாமதத்தைப் போக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்தாவிட வேண்டுகிறேன்.

அரிசன மக்களுக்கு மனைநிலம் கொடுப்பது போல் பழங்குடி மக்களுக்கு மனைநிலம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுகிறேன். பழங்குடி மக்களுக்கு கல்வி பயிலவும் வேலை வாய்ப்பு பெறவும் அவர்களுக்கு இத்தனை சதவீதம் என்று ஒதுக்கித் தர வேண்டுகிறேன்.

சேலம் டீ துருச்சிக்கு நாமக்கல் வழியாக இரயில் போக்கு வரத்து வசதி செய்து தர தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முள்ளுக்குரிச்சிப்பாலம் கட்ட 5 இலட்சம் ரூபாய் அரசு ஒதுக்கி ஓராண்டு ஆகியும் இன்னும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. விரைவில் செய்து முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு, கொல்லிமலையில் உள்ள மின்சாரமே இணைக்கப்பெறாத சுமார் 250 கிராமங்களுக்கும், மின்சாரம் தந்து அம்மக்களின் கிராமங்களிலும் வாழ்விலும் ஒளி பெற அரசு உதவ வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நாஞ்சிலார் அவர்கள் அளித்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு என் நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தினால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை எளிய மக்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில திட்டங்களை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. க. பழனிசாமி]

சிறுமுகையில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்கவேண்டும் என்று சிட்கோ நிறுவனத்தார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை துரிதப்படுத்தி, அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு உதவியாக அங்கு ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விஸ்கோஸ் நிறுவனம் இருக்கின்ற பகுதியில் ஒரு மேஸ்நிலை பள்ளி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வளர்ந்து வருகின்ற மேட்டுப்பாளையம் நகரத்தில் பாலிடெக்னிக் ஒன்று அமைக்கவேண்டும் என்றும் நீண்டகாலமாக மேட்டுப்பாளையத்திற்கு இப்போது இருக்கின்ற மருத்துவமனையை விரிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கின்றேன். அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கின்றேன். அங்கு அதிகமான அளவில் நோயாளிகள் வருகின்ற காரணத்தால் அங்குள்ள மருத்துவ மனையை விரிவுப்படுத்தி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சிறுமுகை, காரமடை, பெரியநாயக்கன் பாளையம் போன்ற இடங்களில் மருத்துவ மனைகளை திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்னதாசம் பாளையம் வழியாக பஸ் போக்குவரத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்திருப்பதைப் போல், பல ஊர்களிலும் பஸ்களை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல வருடங்களாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற காரமடைப் பகுதிக்கு குடிதண்ணீர் வசதிசெய்து கொடுப்பதற்கு பரிசீலனை இருந்து வருகிறதாக தெரிகிறது. அத்துடன் பெரியநாயக்கன் பாளையத்திற்கும் சேர்த்து குடி தண்ணீர் திட்டங்களை செயல்படுத்தி, நிறைவேற்றித் தந்து, அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், பல இடங்களிலும் பாலங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று பல மனுக்களை அதிகாரிகளிடத்திலும், அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கொடுத்திருக்கிறேன். முக்கியமாக தாயனூர் பாலம் போல் பல பாலங்களை கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஹட்கோ திட்டத்தின் மூலம் மேட்டிப்பாளையத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று இருந்த வருகிறது. இதன் கீழ் பல வீடுகளை கட்டித் தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறுமுகையில் ஒரு காவல் நிலையம் வேண்டும் என்ற என்னுடைய கோரிக்கையை இன்னும் நிறைவேற்றித்தரவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. சு. பழனிசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

நெசவுத் தொழில் நல்லமுறையில் இருந்து வருகின்ற இந்த நேரத்தில் நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதோடு, அவர்கள் அனைவரையும் உறுப்பினர்களாக சேர்த்து நெசவுத் தொழிலை நல்லமுறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெசவாளர் பிரச்சனையில் முதலாளிகள் என்ற பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு நெசவாளர்களை எல்லாம் நெசவாளர் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக சேர்த்து சங்கத்தை செயல்படுத்தினால் இந்தப் பிரச்சனை ஒழியும் என்ற இந்த யோசனையை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நெசவாளர்கள் இறந்து போனால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 5,000 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், நம்முடைய பவானிசாகர் நீர்த்தேக்கத்தில் பி.டபிள்யு.டி, பூமி நல்லங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இப்போது நீர்த்தேக்கத்தின் காரணமாக விவசாயம் செய்ய வழியில்லையாதலால் அவர்கள் மீது போட்டிருக்கின்ற வரிகளை இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தால், சாதாரண மக்களின் சுகாதாரம் கேட்டுப் போவதால் நல்ல முறையில் சிறுமுகையிலுள்ள மக்களுக்கு குடித் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சீக்கிரமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சி அலுவலகங்கள் இப்போது வரடகை கட்டிடங்களில் நடைபெற்று வருகிறது. இதைமாற்றி சொந்தக் கட்டிடங்களுக்கு வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் மேட்டுப்பாளையத்தில் வீதிகளில் சரியானபடி சாக்கடை வசதியில்லாததன் காரணமாக அந்த நகரத்திலுள்ள மக்கள் சுகாதாரக் கேடு அடைந்திருக்கின்றனர். அதை மாற்றுகின்ற அளவில் நல்ல விதத்தில் சாக்கடைத்திட்டம் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தநேரத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றிதெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ப. சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொகுதி பிரச்சனை மட்டும் பேசங்கள்,

1971 மார்ச் 21]

*திரு. ப. சுந்தரம் : நன்றி. ஆண்டியப்பனார் என்ற இடத்தில் 1974-ல் ஒரு புதிய அணை கட்ட வேண்டும் என்றும், அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்றும், வேலூரில் நடந்த நீர்ப்பாசன மாநாட்டில் வேளாண்மைத் துணை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்ன நேரத்தில், இதை நிறைவேற்றித்தருவதாக அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20).

அதேபோல், 1974-லே ஜலகாம்பாறை என்ற இடத்தில் சிறிய ஏரி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, அதற்காக அங்கே பொறியாளர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்து விட்டுச் சென்றார்கள். அப்படியிருந்தும், அந்த வேலை இன்னும் துவங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்மென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 26-3-78-ம் தேதி அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பத்துருக்கு வருகை தந்தபொழுது, பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. சின்ன கம்மியம்பட்டு என்ற இடத்தில் ரோடு போட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் அதே இடத்தில் ரோடு போடுவதற்கான உத்தரவை அளித்தார்கள். ஆனால், இன்னும் அந்த இடம் அதே நிலையில் இருக்கின்றது. பல வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களிலேயும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும், அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே அரசாங்க மருத்துவ மனை இருக்கின்றது. அது அந்த மாவட்டத்திலே இரண்டாவது ஸ்தானத்தில் இருப்பதால், இந்த மருத்துவ மனையில் இரத்தப் பரிசோதனை செய்து கொள்ளுகின்ற வசதி இல்லை. அந்த வசதியையும் அங்கே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், 11-3-79-ம் தேதி என்னுடைய தொகுதியில் பாப்பானூர் கிராமத்திலே, 125 வீடுகள் இருக்கக்கூடிய அந்த கிராமத்திலே தீப்பிடித்து 87 வீடுகள் எரிந்து விட்டன. அங்குள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, கூலி வேலை செய்கின்ற இந்த மக்களுக்கு ரூ. 100,5 கிலோ அரிசி மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே வாழ்கின்ற மக்கள் கூலி வேலை செய்வதால், அவர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலே இருந்து

[திரு. ப. சுந்தரம்]

[1979 மார்ச் 21]

ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்த பட்சம் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, இந்த ஏழை எளிய மக்களை, வீடு கட்டிக் கொள்ளும் வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியிலே ஜவ்வாது மலை இருக்கிறது. அங்கே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சந்தன மரங்களைக் கொண்டு, திருப்பத்தூர் நகரத்திலே ஒரு சந்தன தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், திருப்பத்தூரிலே தான் இந்த சந்தன மரங்களை அறுப்பதற்கான டிம்பர் டிப்போக்கள் இருக்கின்றன. தவிர, அங்கே பாரஸ்ட் ஆபிசர்களும் இருக்கிறார்கள். எனவே, அங்கே நிச்சயமாக ஒரு சந்தன தொழிற் சாலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 1974-லே, என்னுடைய தொகுதியிலே இருணா பட்டு, நாச்சியார்குப்பம் என்ற ஊர்கள் இருக்கின்றன. இருணா பட்டு என்ற ஊரில் 360 ரூபாய் கட்டப்பட்டுள்ளது, தெரு விளக்குகள் போடுவதற்காக, அதேபோல், நாச்சியார் குப்பத்திலே 2,960 ரூபாய், 75 தெரு விளக்குகள் போடுவதற்காக கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்னும் அங்கே விளக்குகள் போடப்படவில்லை. எனவே, இந்த நேரத்திலே இதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், என்னுடைய தொகுதியிலே ஜம்மனபுதூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அதற்கு பஸ் போக்குவரத்து இல்லை. இருந்தாலும் அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் ரோடு வசதி இல்லை என்பதற்காக, அவர்களே ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்த ஊருக்கு ஒரு டவுன் பஸ் உடனடியாக விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருப்பத்தூரிலே பெண்கள், கல்லூரி படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்றால், 60, 70 மைல்கள் தொலைவிற்கு போக வேண்டும். ஆதலால் அங்கே அசியம் ஒரு பெண்கள் கல்லூரியையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே சர்க்கரை ஆலைக்காக இடம் கொடுத்தவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாக ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு. ப. கந்தரம்]

அதேபோல், திருப்பத்தூரிலே கலைஞர் நகர் என்று இருக்கிறது. 1974-லே இருந்து கேட்கப்பட்டும், அதற்கு இதுவரை பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அதற்கும் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மொ. பெரியசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்ான நிதிநிலை அறிக்கையை ஆளும் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நேரம் குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் தொகுதியின் பிரச்சினைகள் சிலவற்றைக் கூற முன் வருகிறேன்.

மங்களூர் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. கடந்திய அரசு மானியத்தில் எடுத்து 43 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 3 பாடப்பட்ட சாலைகள் செப்பனிடப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகளைப் பராமரிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தார்கள். அங்கே மாக்கம்பாடியில் வெள்ளாற்றில் அணை கட்டினால் அதன் மூலம் 30,000 விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் முன்னேற வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த அணையைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டக் குடி பார்டரில் வெள்ளாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டினால் திருச்சி தஞ்சையை இணைக்க வசதியாக இருக்கும். விரைவில் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கிராமத்தில் பால் வழங்கு சங்கங்களும் பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களும் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கு ஒரு பால் குளிர்பதன நிலையத்தை அமைக்க வேண்டும். பொது மான அளவுக்குப்பால் கிடைக்கும் காரணத்தால் மங்களூர் தொகுதியில் தொழுதூரை மையமாகக் கொண்டு பால் குளிர் பதன நிலையத்தை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மிகவும் ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அரிசன பழங்குடி மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக 2 கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையைக் கூட்டித் தரும்படி கேட்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளை (22-3-79) காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-28 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.